Pécs

XII. DÉL-MEGYER

Városrészi közösségi interjúk

Készült a TOP-6.9.2-16-PC1-2017-00001 azonosító számú, „A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában” című projekt keretében

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Megyeri-
legelő
Vasúttér
Móra Ferenc
Kertész
Bókai János
Vig
Keszüi
Nagy Imre
Garázs
Melinda park
Torbágyi
Malléter Pál
Templom tér
Diána tér
Krisztina tér
Tancsics
Mihály
Árnyas
Malom
Mátyás
II. János Pál
Csorba Gyula
Nagy Imre tér
Sztáraí Mihály
Köhöl tér
Árnyasi
Csemete
Malomvölgyi
Kis-réti u.
Kanderföld u.
régi
temető
Hajlat
Malom völgy
Szentegyházi
Felső
Csipke
Gyula
Kéméndi
Fenyő
Kelet Kőrös
Nyugat Kőrös
Marsi szőlő
Lauter

XII. DÉL-MEGYER

Városrészi közösségi interjúk

Impresszum

ISBN 978-615-6035-15-8 (online)
ISBN 978-615-6035-14-1 (nyomtatott)

Felelős kiadó: Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata
dr. Páva Zsolt polgármester

Szerkesztette:
Pécsi Helyi Akciócsoport Egyesület

A kiadvány a TOP-6.9.2-16-PC1-2017-00001
– „A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában" projekt keretében készült.

Minden jog fenntartva!
Pécs, 2019.

Tartalom

Köszöntők 4
Bevezető 6
Szakmai interjúk 7
Hirdiné Deák Diána 7
Maczkó András 13
Nagy Zoltán Csaba 17
Niedermayer Gábor 21
Patkó Norbert 25
Schmidt Ildikó 29
Vargáné Ács Andrea 35
Összefoglaló 37
Kirajzolódott pozitív fókuszpontok a Dél-megyeri városrészben 38
Problémák, változásokra irányuló válaszok a Dél-megyeri városrészben 38
Személyes szerepvállalás lehetőségei 38
A „Helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában” című projekt célterületei 40

Tisztelt Pécsi Polgárok!

Városunk 2018-ban indította útjára „A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában” című projektet, melynek célja a közösségek kezdeményező és cselekvőképességének fejlesztése, a közösségi szerepvállalás, a helyi lakosság identitásának erősítése és a társadalmi kohézió elősegítése. E program keretében 2019 őszétől három esztendőn át helybeli együttműködéseken alapuló közösségi kezdeményezések, események valósulnak meg.

A másfél éven át tartó előkészítő munkában a kapcsolatépítés került előtérbe, melynek során a közösségi és kulturális élet meghatározó szereplőit, helyi polgárait, véleményformálóit kérdeztük a helyi közérzetről, az egyén és a közösség kapcsolatáról, a városi identitás személyes vonatkozásairól, a közösségi fejlesztési elképzelésekről és a cselekvési kapacitásokról. Pécsett több, mint 400 fő segítette ezt a tervezőfolyamatot. Kulturális és oktatási intézményeink dolgozóinak és a város civil aktivistáinak támogatására számítva igyekeztünk megismerni és feltárni azokat a lehetőségeket, melyek a hétköznapokban is erősíthetik Pécs közösségi értékeinek meghatározását, és a városrészekre irányulóan a szűkebb környezetünk fejlődését is.

A projekt keretében 13 városrész civil életét, annak múltját és jelenét feltáró dokumentum is készült azzal a céllal, hogy rohanó világunkban bemutassa közösségeink tevékenységét és azok színtereit, láttatva a magunk, mint a közösségekben élők számára is azt a színes világot, ami az aszfalt, beton és kő alkotta építmények mellett körülvesz mindannyiunkat. E kötetek mellett az interjúválaszok összesítése során kirajzolódó cselekvési elképzelések sok esetben túlmutatnak a városrészek határain, de ez számunkra természetes. Pécs sokszínűsége és gazdag kulturális hagyatéka, a városrészeink kialakulásának és fejlődésének eltérő időbeliségéből eredően határozza meg az itt élők mindennapjait. Nem tekinthetünk a városunkat alkotó egyes területekre önálló vagy másoktól független egységekként, ugyanakkor fontos, hogy az adott lakókörnyezetben is teret nyerjen az aktív közösségi élet és az ott élők cselekvő szerepvállalása.

E kiadványsorozatban a városrészben készített interjúk közül válogattunk, valamint Pécs városát alkotó 13 városrész közösségi felméréseinek összegzéseit tesszük közkinccsé. Az eredmények a helyi lakosok érték- és problémaköreinek megismeréséhez, a cselekvési javaslatok feltérképezéséhez adtak támpontokat, melyekre a projekt keretében megvalósuló programok is épülnek.

Bízunk benne, hogy e városrészi közösségi események aktív résztvevőjeként mind többeket köszönthetünk, személyesen is hozzájárulva a szűkebb lakossági együttműködések erősödéséhez!

Páva Zsolt, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere

Tisztelt Pécsi Polgár! Kedves Olvasó!

Olyan kiadványt vehet kezébe az érdeklődő, amely kivételes figyelemre tarthat igényt. Olyan dokumentum gyűjteményt lapozhat, olvashat, amely személyes interjúkat tartalmaz: pécsi emberek mondják el a városról, szűkebb lakókörnyezetükről véleményüket, tapasztalatukat a közösségi életről, beszélnek hagyományokról, kulturális értékekről. Megtudhatjuk, hogy ma a Pécsett élő, a városért tenni akaró polgárok hogyan tevékenykednek a városrészben, ahol élnek, és miért tartják fontosnak a közösség erősítését; hogyan segítik egymást és a környezetük jobbá tételét.

Ez a szociológiai „pillanatfelvétel" – amely tizenhárom interjúkötetből tevődik össze –, több szempontból érdekes, és nemcsak az érintett személyek és közösségek számára. A város társadalmi röntgenképét vetíti elénk: megmutatja azokat a gazdasági-politikai és társadalmi változásokat, folyamatokat, amelyek az elmúlt évtizedben a város életében végbementek, elkezdődtek. Világosan érzékelteti azokat a képződményeket, szociális erővonalakat, amelyek ma meghatározzák, befolyásolják a város lakóinak életét, és amelynek legjellemzőbb vonása a helyi, kisközösségek megerősödése, a „pécsiség" megélése, város életének formálása.

Miért és kinek fontos ez a kiadvány?

A városfejlesztés tudatos tervezést kíván. Ismerni kell ehhez a jelen állapotokat, gazdasági és humán erőforrásokat, a társadalmi rétegek helyzetét, kívánalmait, és az elérni kívánt célt: milyen legyen Pécs élete az elkövetkezendő évtizedekben? Hogyan őrizhetjük meg évezredes szellemi-kulturális értékeinket a modern, 21. századi körülmények között? Milyen módszerrel, milyen stratégiával valósíthatjuk meg közösségi értékeink „társadalmasítását"?

Ezekre a kérdésekre segít választ találni a kötetben olvasható hét interjú. Városvezetőként nagyon fontosnak tartom a pécsi polgárok véleményét, szándékait, kezdeményezéseit. Meggyőződésem, hogy nélkülük nem lehet sikeres Pécs, együtt kell a város jövőjét felvázolni, kiérlelni és aztán közösen megvalósítani, felépíteni. Ebben a helyi kisközösségek lehetnek a legfőbb partnereink, a legfőbb segítőink, a legjobb inspirálóink, hiszen a város eleven szervezetének a vérkeringését, szívverését jelentik.

Ezt felismerve, támogattuk „A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában" elnevezésű programot, amelynek előkészítő fázisát lezárja, összegzi az interjúkötet.

Köszönet mindenkinek, aki részt vett a munkában. Köszönet illeti azokat a szervezeteket, egyesületeket, helyi kisközösségeket, amelyek eddig is hozzájárultak „pécsiségünk" erősítéséhez, gazdagításához. Hiszek a további együttműködés sikerében, és a jövőben is számítunk hasznos közösségi tevékenységükre.

Őri László, Pécs Megyei Jogú Város alpolgármestere

Bevezető

Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata a Pécsi Helyi Akciócsoporttal (HACS) együttműködésben *A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában* című projekt keretében egy közösségi alapú helyi programalkotási folyamat megvalósítását vállalta a lakosok és szervezeteik részére. A három éven át zajló, alulról jövő civil kezdeményezéseknek, kisléptékű, városrészi összefogáson alapuló eseményeknek és nagyobb ívű közösségi folyamatok létrejöttének teret és anyagi támogatást biztosító projekt előkészítésében a mintegy 400 lakossal készült irányított interjú Pécs egészét lefedő 13 városrészben került rögzítésre.

Az elemzési eredmények 13 önálló kötetben jelennek meg, kiegészülve több, a városrészi vagy szervezeti tevékenységeket is megvilágító interjúval is.

A helyi civil közösségek programalkotó munkáját segítve a helyi egyesületek, alapítványok, önszerveződő közösségek aktivistái és a város kulturális-szellemi életét meghatározó döntéshozók, intézményvezetők nyilatkoztak arról, hogy miként látják Pécs, és azon belül a városrészek, vagy az ott működő szervezetek jelenét, és miképpen fogalmazzák meg a szükséges változások lényegi kérdéseit munkájukban vagy a közösség mindennapjaiban.

A város közösségi és kulturális életéről gyűjtött információk a társadalmi egyeztetésen alapuló, 2019-2022 között három éven át zajló kisközösségi kezdeményezésekre építő közösségi programok megalapozását szolgálják. Az interjúkból kirajzolódó városrészi információk, adatok a helyi közösség munkájához adnak szélesebb körű szempontokat. Cél volt az aktuális társadalmi és gazdasági környezet detektálása és a mobilizálható közösségi erőforrások feltárása, továbbá azon problématerületek meghatározása, melyek megoldásában az alulról jövő beavatkozások nyomán a helyi lakosság is közreműködhet.

Ezúton is szeretnénk megköszönni az együttműködését azoknak, akik a közösségi interjúk elkészítésében segítették munkánkat!

Hirdiné Deák Diána

Kertvárosi Óvoda (Székhely óvoda - Testvérvárosok tere 1-3.)
óvodavezető-helyettes

Mit jelent az Ön számára pécsi lakosnak lenni?

Nem Pécsett születtem, nem mondhatom magam tükének. Szászvárról kerültem ide, közel 25 éve, ezzel vette kezdetét a pécsiségem, ettől fogva tekintek otthonomként e településre. Imádom ezt a várost. Szeretem a köréje fonódó Mecseket, annak tiszta levegőjét, a történelmi és az új részeket, az utcáit és szeretem azt a sok élményt, információt, amit nyújt számomra, számunkra. Habár nem vagyok tősgyökeres pécsi, egy negyedszázadnyi ittlét azt hiszem kiforrottá tette a véleményemet: szeretek itt élni. Pedagógiai munkám során fontosnak tartom, hogy ezt az érzést átadjam a gyerekeknek is, felhívjam a figyelmüket arra, hogy milyen remek hely az otthonuk, annak megbecsülésére neveljem őket.

Ismereteim szerint Pécs nyugat-mecseki részén él, ugyanakkor Dél-Megyer városrészben tevékenykedik. Mit tart jónak, megőrzendőnek ezeken a helyeken?

A Donátuson lakom, nagyon közel a TV toronyhoz. Itt a természet közelségét, s a jó levegőt szeretem nagyon. E hely egy viszonylag csendes, nyugodt környék, mely távol helyezkedik el a nagyváros zajától, mégis elérhető közelségben vannak a mindennapi élet zavartalan folyásához szükséges intézmények.

Dél-Megyerrel a munkám által kerültem szorosabb kapcsolatba néhány évvel ezelőtt. E városrészre az jellemző, hogy kis területen meglehetősen sokan élnek együtt. Azt gondolom, hogy ha ügyesek vagyunk, ebből a sok emberből egy nagyon jó közösséget lehet építeni. Mi magunk abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a gyerekeken keresztül módunk van megszólítani a szülők, családok közösségét, s egy összetartó szülői gárdával egy új közösséget hozhatunk létre itt a Testvérvárosok terén. Azt tapasztalom, hogy az itt élők nyitottak a közösségi életre, ha fellelnek valamilyen közös vonást a másikkal, életre szóló barátságok is szövődhetnek.

Miként kezdett bekapcsolódni a közösségi életbe? Miben látja szakmája szépségét, értékét?

Ha messzire tekintünk, én mindig nagyon szerettem magam körül az embereket. Szerettem a közösség része lenni, csapatban dolgozni, segíteni a körülöttem lévőket. Úgy gondolom, hogy ennek nagyon nagy közösségformáló ereje van. E felismerés nagymértékben hozzájárult, hogy e szakmát, e hivatást válasszam magamnak. 1995 óta dolgozom óvodapedagógusként. Rajongok a pályámért, a hivatásomnak tekintem azt. Kezdő óvó néniként Vasason, a Keleti Városrészi Óvodában kaptam

munkát, s ott dolgoztam közel 19 éven át. Ahogy korábban említettem, Szászvárról, egy falusias környezetből kerültem Pécsre. E majdnem teljes két évtized nagyon jó átmenet volt számomra a nagyközségi és a megyeszékhelyi élet között. Örömmel gondolok vissza arra, hogy nem a panelrengetegben kezdtem és nem egy nagy közösségbe, egy három csoportos óvodába csöppentem bele egyből. Azáltal, hogy e településrészen megmaradt a szülőhelyemhez hasonló, falusias közeg, sokkal könnyebb volt a váltás, a beilleszkedés számomra. A Kertvárosi Óvodában 2015 óta dolgozom. A pályám során mindvégig találkoztam olyan gyerekekkel, akik valamilyen problémával, nehézséggel küzdöttek, valamiben mások voltak, mint a többiek. Ezt felismerve, nagyon fontosnak tartottam és tartom ma is azt, hogy fejlesszem magam. Ilyen indíttatásból lettem fejlesztőpedagógus. Az utóbbi időszakban pedig az érem másik oldalával ismerkedem, a tehetséges gyerekekkel kezdtem el foglalkozni. Nagyon fontosnak tartom, hogy minden gyereknek segíteni tudjunk a saját adottságainak a kibontakoztatásában. Nagy jelentőséget tulajdonítok önmagunk megújításának, s annak, hogy éljünk az önképzés lehetőségével. Az a meggyőződésem, hogy a lehető legjobbat kell kihoznunk magunkból ott, ahol vagyunk, illetve itt az óvoda esetében a gyerekből is. Úgy gondolom, óvodapedagógusként támogatnunk kell őket abban amit szeretnek csinálni, illetve segíteni, elfogadni őket úgy, ahogy vannak. A pedagógiai hitvallásunk szerint a mindennapi munkánk során nagyon fontosnak tartjuk a szeretve elfogadást, a gyerekeknek a pozitív megerősítését és bátorítását. Ahhoz, hogy érdeklődő, a világra nyitott gyerekeket neveljünk, egy ilyen óvodai közeg kell. Számomra mindegyikük egyedi, értékes és különleges.

Úgy gondolom, hogy a gyerekek ép személyiséggé formálásához ép, egészséges pedagógusszemélyiség szükségeltetik. A Kertvárosi Óvodában a dolgozóink lelki egészségére is nagy hangsúlyt fektetünk, hiszen az Erasmus+ Iskolai, óvodai partnerségek KÖSZI (Korszerű Ön- és Szervezetfejlesztési Innováció) projektjének célkitűzése a szervezeti szinten a lelki egészség megteremtése.

Ahhoz, hogy a gyermekek is kiegyensúlyozott felnőttek legyenek, boldogabb életet éljenek, fontos, hogy fejlesszük gyermekeink érzelmi intelligenciáját. Érzelmeik kusza birodalmában eligazodni a nagy segítség számukra a mese és a játék. Erasmus+ MESE „Mesével Együtt Segítsük az Egészséget" projektünk célkitűzése, hogy a gyermekek maguk és egymás érzelmeit fel tudják ismerni, konstruktív konfliktuskezelés módszerét elsajátítsák, fejlődjön személyiségük.

A gyerekekhez hasonlóan a szülőknek is elkél a segítség, hogy családként tudjanak funkcionálni. Az óvoda berkein belül támogatjuk őket abban, hogy édesanyaként, édesapaként olyan gyermekeket tudjanak nevelni, olyan ismereteket tudjanak átadni, ami életre való fiúkat és lányokat nevel és emberi alapértéket ad át. Azt hiszem ez a család egy nagyon fontos funkciója.

Miként látja az óvoda köré szerveződő közösséget?

Az óvoda köré szerveződő közösséget a szülők, nagyszülők, családok alkotják. Van egy nagy szülői

közösségünk: általában 150-152 gyerek jár hozzánk, akikből két kiscsoport, két közepes, két nagy szerveződik. Mindegyikből kiválasztunk két olyan szülőt, akik a csoport szüleit képviselik. Belőlük szerveződik a szülői munkaközösség. Minden évben újraválasztjuk a tisztség betöltőit. Vezetőként és óvodapedagógusként is nagyon figyelünk arra, hogy jó kapcsolatot alakítsunk ki velük. Ez egy szoros együttműködés, melyben fontos a tájékoztatás. Bevonjuk őket a programjainkba és mindig lehetőséget biztosítunk arra, hogy véleményt nyilvánítsanak arról, hogy mi az, amit elvárnak tőlünk, mi az, amiben részt szeretnének venni. Sok olyan programot szervezünk, ami közös időtöltést biztosít a gyerekeknek, szülőknek és az óvoda dolgozóinak. Nagyon fontos számunkra, hogy úgy érezzük, mindenben számíthatunk a szülőkre, legyen az gyűjtőmunka, pályázat megvalósítása stb.

E csoport egy nyitott, érdeklődő közösség, társak vagyunk a nevelőmunka során. Ahogyan mi terelgetjük őket, úgy ők is ezt teszik velünk. Jó a kapcsolatunk velük, ugyanakkor látok még lehetőséget arra, hogy ezt szorosabbra fűzzük, több közös alkalom során, összehangoltabban neveljük a gyerekeinket. A nevelésben a családé a fő funkció, az óvodának kiegészítő, ám semmi esetre sem elhanyagolható szerepe van. Segítjük a szülőket feladatuk minél eredményesebb elvégzésében, igyekszünk könnyíteni a rájuk nehezedő nyomáson. Kapcsolatunk szorosabbá válása jótékony hatást fejthet ki a gyermekeket nevelő családok életére, közösségépítő programok, tevékenységek által meg tudjuk könnyíteni a helyzetüket ebben a rohanó világban, s hozzá tudunk járulni ahhoz, hogy egy boldog, kiegyensúlyozott, érzelmileg gazdag környezetben nevelhessék utódaikat.

Az óvodába járó gyerekek, az intézményt választó szülők többségében a környékről, Dél-Megyerből érkeznek vagy más városrészekből is jönnek ide kicsik? Mi motiválja a családokat, hogy a Testvérvárosok terei óvodát válasszák?

Az intézményünkbe való beiratkozásnak sok oka lehet. Úgy gondolom, hogy többségében a közvetlen környezetünkben élő szülők választanak minket, kihasználva az otthon és az óvoda közelségéből származó előnyöket, ugyanakkor más területekről is érkeznek megkeresések. Ők általában hallották jó hírünket vagy ismerős, rokon javaslatára döntenek úgy, hogy érdemes ide beiratkozni. Emellett azok a szülők is minket választanak általában, akiknek a Testvérvárosok tere közelében található a munkahelye. Színvonalas nevelőmunkánk és gyerek szeretetünk mellett úgy gondolom, sokat hozzátesz népszerűségünkhöz, hogy közvetlen környezetünkben helyezkedik el a bölcsőde és az általános iskola is.

Intézményünk részt vesz egy olyan EFOP-os projektben, amely a korai iskolaelhagyás megelőzésére irányul. Nagyon hangsúlyosnak tartjuk a prevenciót, ennek érdekében szeptembertől bevezetünk az óvodába egy olyan programot, amelynek célja megkönnyíteni az átmenetet a bölcsőde-óvoda-iskola között. A projekt kapcsán már a bölcsődés korú gyermekek szüleivel is kapcsolatba kerülünk, bevonjuk őket a közösségünkbe, ugyanakkor nyomon követjük a volt óvodásainkat is. Az iskolába való belépés pillanata után is tudjuk, hogy mi lesz velük. Ezt én nagyon-nagyon jelentősnek tartom,

ugyanis számos olyan régi óvodással büszkélkedhetünk, akik ma már a gyermekeiket hozzák intézményünkbe. Nemrégiben kaptunk egy nagyon kedves visszajelzést az egyik játszóházi alkalmunkon résztvevő nagypapától. Elmondta, hogy az ő, s a testvérének a gyerekei is ide jártak, s amikor az unokája is óvodás korba lépett, annak ellenére, hogy nem a közelben laknak, mi voltunk az elsők, akik az eszükbe jutottunk. 35 éve vagyunk részesei a Testvérvárosok terei közösségnek. Ennek úgy gondolom, hogy a hagyományépítésben és az identitásban is nagy szerepe van.

Meglátása szerint a szülők, családok, a környéken élő emberek milyen közösségi tereket találnak a városrészben? Melyek azok, amik közösségépítő erővel bírnak?

Munkám folytán leginkább a kisgyermekes családok mindennapjaiba látok bele. Esetükben mindenképpen kiemelném a játszóterek jelentőségét. Azt látom, hogy a szülők, nagyszülők óvoda után még gyakorta viszik a gyerekeket ezekre a helyekre, vannak ismeretségeik, melyek innét származnak. A célterületi határokon átlépve kiemelném a Malomvölgyi tavat, ami szerintem egy remek kirándulóhely és családok számára számos lehetőséget kínál a kikapcsolódásra, az együtt töltött idő hasznos és kreatív felhasználására. Emellett tudomásom szerint a környéken élők gyakran megfordulnak a Melinda parkban is, bekapcsolódnak a KÉK Egyesület által szervezett rendezvényekbe.

Abba belelát esetleg, hogy az ovisok szülei milyen kapcsolatot ápolnak egymással az intézmény falain kívül? Alakulnak ki olyan ismeretségek, melyek óvodán kívüli találkozásokat, közös programokat is lehetővé tesznek?

Közösségünkben nagyon-nagyon sok baráti kapcsolat van akár az együtt játszóterezés, akár a közös lépcsőház folytán. Akik pedig ezt nem hozzák magukkal, azok esetében úgy gondolom, hogy a kötődések azáltal jönnek létre, hogy a gyerekek 3 vagy 4 évig egy csoportba járnak. Intézményünkön keresztül a családok megismerik egymást, gyermekeik barátokra tesznek szert. Ez egy kapoccsá válik közöttük. A Kertvárosi Óvodában tudatosan törekszünk arra, hogy a családokat minél inkább bevonjuk az intézmény életébe, lehetőséget biztosítsunk számukra beszélgetésre, közös időtöltésre. Sok olyan rendezvényünk van, ami nem csak egy csoport szülői közösségét érinti, hanem az egész óvodát. Ilyenek például a családi napok, a Márton-nap, különböző barkácsolós programok, „Fussunk együtt sportnap” és még sorolhatnám. Ezek arra hivatottak, hogy érezzük, egy jól működő szülői közösség van jelen intézményünkben. Vannak olyan családok, melyek könnyebben beilleszkednek a közösségünkbe, s vannak olyanok, akiknek ez nehezebben megy. Törekszünk arra, hogy a programjainkon keresztül őket is minél jobban be tudjuk kapcsolni a mi nagy ovis családunkba. Jellemző, hogy az elballagott ovisaink szeptembertől a Testvérvárosok terei Általános Iskola diákjai lesznek. Azok a gyerekek, akik intézményünkből kerülnek oda, nem egyedül élik át az intézményváltás nehézségeit, családjuk mellett barátaik jelenléte, az ismerős arcok is könnyebbé teszik a beilleszkedést.

Melyik az a rendezvény, amelyre a legszívesebben emlékszik vissza?

Sorra villognak bennem a rendezvények képei, hiszen nagyon sok családi programunk van, nagyon nehéz kiválasztani egyet. Amit nagyon szeretünk, s ami már hagyományos programnak számít intézményünkben, az a Márton-nap. Minden évben megünnepeljük. November 11-én a családokkal Márton-napi lámpás felvonulást tartunk az óvoda körül, amit egy táncház előz meg. Ezt hol a Mecsek Táncegyüttes, hol a táncos lábú óvó nénieink tartják. Egy egész héten át készülünk e napra: a gyerekek, szülők, óvodapedagógusok barkácsolnak, lampionokat készítenek, valamilyen módon megjelenítik a libát, s a legfontosabb: megismerkednek Szent Márton legendájával. A jótétemények, a másnak való adás, az önzetlenség nagyon fontos érték a gyerekeknél. Úgy gondolom, hogy nagy hangsúlyt kell fektetni az óvodások érzelmi intelligenciájának a fejlődésére, s hogy elfogadják a másikat és segíteni tudjanak. Ehhez a Márton nap egy tökéletes üzenetet hordozó program.

Egy másik kedves programunk az Angyalműhely néven ismertté vált karácsonyi barkácsoló műhelyünk. Fontos számunkra az altruizmus és a társadalmi felelősségvállalás, ezért a gondjainkra bízott óvodásokkal nagyon sok kézműves ajándékot készítünk az adventi időszakban, amit rászoruló gyerekeknek, családoknak, szociális otthonoknak juttatunk el. Ezáltal mindannyian megérezzük azt, hogy nem csak kapni, adni is jó.

Vannak arra vonatkozó törekvések az óvoda részéről, hogy az óvodás gyerekek szülei mellett a helyi lakosságot is bevonják a rendezvényeikbe?

Igen, már decembertől játszóházaink működnek itt az óvodában, ahol a kisgyermekes (nem óvodás korú) szülőket, nagyszülőket és gyermekeket szólítjuk meg. Próbálunk nyitni a nagyszülők felé is, hiszen ők is a család fontos részét képezik, tudásukkal, tapasztalataikkal sok hasznos ismeretet, értéket tudnak átadni a jövő ifjúságának.

A játszóházak nagyon sikeresek szoktak lenni. Ilyenkor azok az óvó nénik, dadus nénik, pedagógiai asszisztensek vannak jelen, akik a kiscsoporttal fognak dolgozni a következő évben. Nagyon fontos, hogy itt egy olyan kapcsolat alakul ki a szülők, gyerekek és az óvodai dolgozók között, melynek következtében szeptemberben már nem idegenként lépnek be az intézménybe, hanem kötődnek valamihez, ismerik a személyeket, tudják, hogy ki lesz az óvó néni, hogy ő mennyire mosolygós. Ilyen szeretetteljes légkörben várjuk a minket választó gyerekeket. Rengetegen el szoktak jönni ezekre a rendezvényekre. Először a csoportszobában csináltuk meg a Zsipp-Zsupp Játszóház névre hallgató óvodanyitogató összejöveteleket, mára viszont már az óvoda aulájába szorultunk ki, ugyanis a helyiség kicsinek bizonyult. Sőt itt is, ha nincs éppen beteges időszak, szűkösen vagyunk. Ezeken az alkalmakon nagyon változatos mozgásformákat, játékokat kínálunk a gyerekeknek. Nem csak a bölcsődéből jönnek hozzánk, hanem a családokból is, így kicsit betekintést nyerhetnek a gyerekek is és a szülők is abba, hogy milyenek az óvodában a mindennapok, milyen színes programjaink

vannak. Ezek nagyon jó alkalmat teremtenek arra, hogy az anyukák kötetlenül beszélgethessenek az óvó nénikkel. Általában nagyon sok kérdés van bennük, ami logikus is, hiszen a legnagyobb kincsüket bízzák ránk. Ennek tudatában nagyon fontosnak gondolom, hogy biztonságban érezzék magukat és biztonságban hagyják itt a gyereküket. Ehhez kell egy szeretetteljes, nyugodt, biztonságot sugárzó légkör. Ahhoz, hogy ez az óvoda ilyen hely tudjon lenni, egy kis mesepalota, csodapalota a panelok között, ahhoz kell egy olyan nevelőtestület, aki szívén viseli a gyerekek sorsát, szakmailag felkészült, s a kicsiket maximálisan szereti, elfogadja. A kollégáim: óvó nénik, dadus nénik, pedagógiai asszisztensek mind-mind ilyen emberek, s az udvaros bácsi is, akit imádnak a gyerekek.

Ha módja lenne valamin változtatni a városrész vagy az óvoda tekintetében, mi lenne az? Miként tudna hozzájárulni a változáshoz?

Azt gondolom, hogy mi nagyon szerencsések vagyunk, hogy olyan az udvarunk, s az óvoda közvetlen környezete, hogy hatalmas, gyönyörű fák vesznek körül. A Testvérvárosok terén egy jó levegős zöld sziget vagyunk, így számomra elég nehéz rosszat mondani a városrészről. Persze javítani, erősíteni mindig van mit. Fontosnak tartanám, hogy erősítsük a kapcsolatokat az emberek, a családok között, hogy jobban el tudják fogadni egymást. Nagyon fontos dolog, hogy mi mutatjuk a példát a gyerekek számára. Ha mi jó dolgokat közvetítünk feléjük, az idővel gyümölcsöt terem majd bennük. 6-7-éves korig tart az életükben a szenzitív időszak, amit most kapnak, az meghatározza az egész életüket, a szemléletüket, életvitelüket. Hogyha értékeket adunk át nekik, s ezek családi- és nevelési értékek (egymás szeretete, megsegítése), ez mind olyan dolog, amitől jobb emberek lehetnek. Van lehetőségünk arra, hogy ebben támogassuk őket, ezért felnőttként, pedagógusként és szülőként is nagyon nagy a felelősségünk. Mindennapjaimban ennek magvalósulása érdekében tevékenykedem.

Maczkó András

Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola
igazgatóhelyettes

Mit jelent az Ön számára pécsinek lenni? Miként látja a pécsiséget?

Nem Pécsett születtem, nem mondhatom magam tükének, ugyanakkor már évtizedek óta életem meghatározó színtere e város. 1983-ban költöztünk ide a feleségemmel, mára elmondhatom, hogy több mint 30 éve itt van az otthonom. Az otthon kifejezés használata Pécsre vonatkozóan az első időben kicsit nehézkes volt a számomra, ha azt mondtam, hogy haza megyek, az alatt a korábbi lakhelyemre való utazást értettem. Idővel ez megváltozott, már itt vagyok otthon. Tovább erősíti bennem ezt az érzést, hogy hála Istennek a három gyermekem közül kettő Pécsett vagy Pécs közvetlen közelében él. Ez azt jelenti, hogy a családom is nagyrészt ide köt. Emellett nagyon kedves számomra a pécsi légkör, az a miliő, amiben élünk. Szeretem a középkori városrészét, de szeretem a külső peremterületeket is. Szívemhez közelálló a Pécsi Nemzeti Színház, és szívesen látogatom a Kodály Központot. Pécs lehetőségeket jelent számomra, hogy kulturáltan tudjak szórakozni. Nagyon szeretem a várost.

Itt tevékenykedik Dél-Megyer szívében, a Testvérvárosok terén. Milyennek látja ezt a városrészt?

Pécs egyik legnépesebb része a Kertváros, s ennek részeként Dél-Megyer. A térségben viszonylag kis területen nagyon sok panelház épült, ezáltal rengeteg ember telepedett le egy helyen. A városrészről az a véleményem, hogy a magas lakosságszám miatt az elmúlt években egy kicsit elszemélytelenedett. Gyakran tapasztalom, hogy együtt lakunk, de inkább csak egymás mellett, egymástól elszeparálva élünk. Sok esetben nagyon keveset tudunk a szomszédunkról, alig beszélgetünk. Mindenkinek megvan a maga baráti köre, akikkel összejár, viszont a mellette élőket kevésbé ismeri. A lakóterület hatalmas, de a benne rejtőző kapcsolatok elég szűkösek, azon kívül, hogy köszönnek egymásnak az emberek kevés az interakció. Tudatában vagyok annak, hogy Pécs városi jellegéből adódóan ez valamilyen szinten természetes, ugyanakkor ez számomra, falusi környezetből érkezőnek, furcsa és idegen.

Mesélne kicsit a pályájáról? Miért választotta a tanári hivatást?

A pályaválasztásom a középiskolás éveimhez kötődik, ekkor szerettem bele e szakmába, s ekkor határoztam el, hogy felnőttként ezzel szeretnék foglalkozni. Inspirálóan hatottak rám az engem körülvevő nagyon jó tanáraim, illetve maga a közeg is, ahol éltem. Innen indult az elhatározásom. Nyíregyházán végeztem a főiskolát. Felsőfokú tanulmányaim befejezése után megházasodtam, s

feleségemmel Pécsre költöztünk. Mindketten a tanári pályán indultunk el, s az országnak ebben a szegletében kaptunk munkát. Két éven át Siklóson dolgoztam, 1985-től pedig a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola tanára vagyok. 2007-2008 óta igazgatóhelyettesként is tevékenykedem.

Mit lehet tudni a Testvérvárosok Terei Általános Iskoláról?

A Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola 1983-ban nyitotta meg a kapuit a tanulni vágyó fiatalok előtt. Iskolánk már a kezdetektől különös figyelmet fordít arra, hogy minél szélesebb spektrumot kínáljon a gyerekeknek. Erre szolgálnak az emelt óraszámú idegen nyelvi csoportjaink, az informatika terén az 1. osztályosoknak biztosított plusz egy, az 5. osztályosoknak két kiegészítő tanóra. Intézményünk életében kiemelt szerepet játszik az ének oktatás, ez az egyik jellegzetes eleme a nálunk folyó oktatásnak. Kórusaink emelt óraszámban folytatják a felkészülést, melynek eredményeként elég szép hírnévvel bírnak Pécs városában. Sport orientált képzésünk kézilabda szakiránnyal 2-3 éve indult el és bízunk benne, hogy ez is meghonosodik az iskolában.

A felsoroltak mellett egy egyesület is működik az intézmény falai között. A Mesterhármas Darts Club egyrészt az iskolánkban tanuló, a darts iránt érdeklődő gyerekeket tömöríti, másrészt Dél-Dunántúl lakossága felé is felkínálja az e játékban rejlő lehetőségeket. Nem véletlenül mondom így, hogy Dél-Dunántúl, hiszen versenyeiken a pécsiek mellett részt vettek már mohácsiak, Bajáról érkezők és még sorolhatnám.

Próbálunk minél több lehetőséget biztosítani a gyerekeknek, időről-időre szélesíteni a program- és szakkör kínálatunkat. Célunk egyrészt, hogy behívjuk a gyerekeket az intézménybe, másrészt, hogy bent is tartsuk, s megfelelő képzést biztosítsunk a számukra.

A gyerekek, akik az Önök intézményét választják, többségében a környező házakból, Dél-Megyer városrészből érkeznek, vagy esetleg a város más részeiben lakó családokat is meg tudják szólítani?

Azt gondolom, hogy a diákjaink fele ebből a körzetből érkezik, míg a másik része a város távolabbi részeiből jön. Azt látom, hogy az ének-zene tagozatunk nagyon népszerű, ennek hatására sok olyan gyerek is minket választ, akinek a lakhelye amúgy távol esik az oktatási intézményünktől. Ugyanakkor tudjuk azt is, hogy vannak Dél-Megyer városrészben élő családok, akik nem hozzánk íratják a gyermekeiket. E helyzet kialakulásához nyilván sok minden hozzájárul, többek között az is, hogy a szülők hol és milyen munkaidőben dolgoznak.

A szülőket, családokat is próbálják bevonni az intézmény életébe?

Igen. Vannak olyan rendezvényeink, ahol kifejezetten számítunk a szülők, családok jelenlétére. Ide sorolhatók például az október környékén megrendezett idegen nyelvi játszóházak. Azt tapasztaljuk, hogy ezek iránt nem csak a gyerekek, de a szülők részéről is jelentős az érdeklődés. Egyre nagyobb számban vesznek részt családtagok a farsangi rendezvényünkön is. Ennek alkalmával megnézik gyerekeik ez alkalomra készített produkcióit, s közben értékes időt töltenek családjukkal. Nagyon népszerűek még a kórus fellépései, valamint a TVT Gyümölcsei megnevezésű eseményünk, melyre visszavárjuk volt tanítványainkat is.

Az iskola történetében melyik volt az a rendezvény, amire a legszívesebben emlékszik vissza?

A szívemhez mindenképpen a jubileumi műsorok állnak a legközelebb. Az egyik ilyen nagy értékű rendezvény az elmúlt évben valósult meg, amikor is 35. születésnapját ünnepelhettük az intézményünknek. Ezt megelőzően fennállásunk 25. évfordulója volt az, amely meghatározó volt az életünkben, melyről egy színvonalas rendezvény alkalmával emlékeztünk meg. Ez a jubileum azért is volt különösen fontos a számunkra, hiszen duplán ünnepelhettük magunkat: egyrészt intézményünk 25 éves lett 2008-ban, másrészt a kórusunk fennállásának 20 évfordulója esett arra az évre. Az akkori nagyszabású rendezvénynek az Apáczai Nevelési Központ színházterme adott otthont, a 35. születésnapi ünnepséghez pedig pályázati úton sikerült megszereznünk a Kodály Központ nagy színháztermét. Pedagógusaink gondos és aprólékos munkájának hála nagyon exkluzív környezetben tudtuk megtartani jubileumi műsorunkat, s szerintem ugyanilyen nívós volt maga az előadás is. A rendezvényre meghívtuk a volt tanítványainkat is, így ez egy jó alkalom volt arra, hogy sok év távlatából viszont lássuk őket, felelevenítsük a múlt emlékeit. Az ünnepségen többek között részt vett a nálunk végzett téli olimpiai bajnok Burján Csaba, üzenetet küldött a japán nagykövetei feladatokat ellátó Palanovics Norbert, s a világcsúcstartó, többszörös paralimpiai, világ- és Európa-bajnok magyar úszó, Sors Tamás is csak halaszthatatlan, más irányú elfoglaltsága miatt maradt távol a rendezvénytől. A jubileumi eseményen tulajdonképpen a volt diákjaink adták a műsor gerincét.

Több szó is esett már az ének-zene oktatásról, illetve az iskolában működő kórusokról. Hogyan kezdődött ez az orientáció, mit lehet tudni erről a szakkörről?

Maga a kórusmunka 1988-ban vette kezdetét Tillainé Merácz Ágnes vezetésével. Ő indította útjára az énekkart. A kiskórusba 3., a nagyba 5. osztálytól vártuk és várjuk a jelentkezőket. A nagyon nagy tudású és felelősségteljes munkát végző kollégáknak hála a kórusok az 1990-es években már elég szép sikereket értek el nemcsak megyei vagy hazai szinten, de nemzetközi megmérettetéseken is. Azt lehet mondani, hogy bejárták a világot: voltak Spanyolországban, Franciaországban, Svájcban, Csehországban, jó kapcsolatot ápoltak az augsburgi kórussal. Azokban az időkben kicsit jobb lehetőségeink voltak, mára ezek kicsit összeszűkültek. Nagyon szorít minket az óraszám, nem tudunk

annyi időt fordítani a próbákra, mint korábban. Ennek ellenére az énekkaraink szinte minden évben arany fokozatot kapnak és többször nyerték el az év kórusa elismerést. Ezek a szép eredmények gyermekeink tehetségén túl a kórus vezetőjének, Széchényi Lászlónénak a színvonalas munkáját is dicsérik.

Az iskola nyitott eseményeibe a városrész lakossága be szokott kapcsolódni? Mutatnak érdeklődést e rendezvények iránt?

Tapasztalunk érdeklődést már csak azért is, mert rengeteg jelenlegi és volt tanítványunknak otthona e városrész. A diákjaink családjai, rokonai gyakran részt vesznek a rendezvényeinken, illetve a már elballagott gyerekeink is be-bejönnek. A középiskolások kihasználják a fent már említett farsangi rendezvényeket és az idegennyelvi játszóházakat az 50 órás társadalmi munka kötelezettségük teljesítésére. Mi is igyekszünk kihasználni ezt a lehetőséget, s örömmel látjuk őket e rendezvényeken segítőként.

Az iskola közvetlen szomszédságában található egy óvoda, illetve egy bölcsőde. Velük tartanak fenn valamilyen kapcsolatot?

Igen, viszonylag jó kapcsolatunk van az említett intézményekkel, különösképp az óvodával és a pedagógusaink rendszeresen találkoznak egymással. Minden év októberében a volt nagycsoportos óvó néniket várjuk az iskolába, hogy megnézzék a volt ovisaikat és figyelemmel kísérhessék szellemi előmenetelüket, fejlődésüket. Emellett mi is szoktunk átjárni az óvodába, ilyenkor kisebb ismertetőt tartunk az iskoláról, illetve vannak kolléganők, akik idegen nyelvi előkészítővel kedveskednek az óvodásoknak. Az óvoda hirdeti az ovi-suli rendezvényeinket, továbbá a nyíltnapjainkat, mi pedig nagyon szívesen látjuk őket ezeken az alkalmakon. Viszonylag élő kapcsolat működik közöttünk.

Mi az, ami által Ön hozzá tud járulni a fent említett negatívumok orvoslásához, a változás bekövetkeztéhez?

Úgy gondolom, hogy az iskola egy jó közeg arra, hogy az emberek találkozzanak, ismerkedjenek, nyissanak egymás felé. A családok azonos korú gyermekeik révén több esetben nagyon hasonló problémákkal találják szemben magukat, sok alkalommal megegyező kérdések foglalkoztatják őket. Érdekes, tartalmas, előre mutató rendezvények által be lehet csalogatni a szülőket, családokat, s alkalmat teremteni számukra e kérdések, problémák megvitatására. Ebben látom az én személyes szerepemet, hozzájárulási lehetőségemet Dél-Megyer közösségi életének erősödéséhez.

Nagy Zoltán Csaba

Református egyház
pécsi kertvárosi lelkész

Köszönjük, hogy elfogadta felkérésünket. Mit jelent az Ön számára pécsi lakosnak lenni?

Hat éve kerültünk ide Pécsre, előtte bejártuk az országot. Egy lelkipásztort helyeznek választanak vagy hívnak egy adott településre. Az előző helyem Sellyén volt az Ormánságban, onnan hívott meg a kertvárosi gyülekezet. Nagyon szeretünk itt élni Pécsen és azon belül is Kertvárosban. Amikor én idekerültem, akkor jeleztem is a gyülekezetnek, hogy számomra ez a közeg abszolút otthonos, hiszen én is egy 55 négyzetméteres panellakásban nőttem fel. Pont olyanban, amilyenben sokan laknak itt a kertvárosiak. Azt tudom mondani, hogy mi itthon érezzük magunkat.

Mikor és milyen módon kezdett el bekapcsolódni a városrész közösségi életébe, akár mint lelkipásztor?

Nagy kérdés, hogy mit jelent az, hogy egy közösség élete. Nyilvánvaló, hogy az egyházközségünk Kertvárosnak, talán a legtöbb embert megmozgató egyházközsége a katolikus egyházközséggel együtt. Ez azt jelenti, hogy sok kellemes időtöltési lehetőséget kínálunk az itt lakók és nem csak az itt lakóknak, de Pécs egészének, valamint Pécs határán kívüli lakosoknak is. Azt gondolom, hogy a közösségünk hasznos része ennek a városrésznek.

Emlékei szerint milyen mértékű közösségi vagy egyházi élet jellemezte a városrészt a múltban?

Azt azért tudni kell, mint ahogyan sokan tudják Kertvárosról, hogy ez egy új keletű rész, hiszen a múltban ahogyan Pécs gazdasága növekedett és zsugorodott a környék munkaerő-piaci lehetősége, úgy nagyon sokan választották Pécset és rengetegen költöztek be, az újonnan felhúzott panellakásokba. Nagyon sokakról tudom, hogy az Ormánságból érkeztek. Így is keresték először a híveket, hogy akik az Ormánságból jöttek, egymást megtalálják, hiszen általában ők mind reformátusok voltak.

A közelmúltban milyen egyházhoz kötődő csoportok működtek és milyen programok valósultak meg?

Két egyházközösség létezik. Mindenki megadja a hitéletének megfelelően a lehetőségeket. Itt a mi gyülekezetünk 1983-ban kezdett el működni. 1984-től kezdődött a szervezés az egyházközösségen belül. 1987-től lett egy gyülekezeti ház. 1995-től lett egy templom, ahová el lehetett jönni. Ezzel együtt fejlődött a gyülekezet. Elég komoly énekkara volt abban az időben, amely belföldön és külföldön

egyaránt szolgált. Minden korosztályt igyekszik megszólítani, baba-mama köre, női, férfi, házas köre is van. Régebben nagyon komoly ifjúsági köre is volt az egyházközösségnek, akik meglepően most is nagyon számon tartják egymást, pedig ők már nem azok a nagyon-nagyon fiatalok, hiszen felnőttek és családjaik vannak. Úgy, hogy ez egy kohéziót jelent, mely összetartja az embereket. Ami még nagyon pozitív, hogy folyamatosan növekszik az egyházközösségünk.

A gyülekezetet jelenleg hány fő alkotja hozzávetőlegesen?

Nálunk ez mindig relatív, ami azt jelenti, hogy más a papíron levő és más a jelenlevők száma. Papíron közel 700 tagot számlálunk. Szeptembertől kezdődően az iskolaév végéig, ami egy jó időszaknak számít, amikor még nem mennek el az emberek nyaralni vagy a saját nyaralójukba sem pedig máshova, akkor azért egy vasárnapi istentisztelet alkalmával 300-400-an is vagyunk, ha nem többen.

Van valamiféle kapcsolat másik egyházakkal, akár összefogás jelleggel?

Ez inkább az egész városra kiterjedő kapcsolatot jelenti elsősorban. Kertvároson belül nagyon jóban vagyok a katolikus plébánossal, akivel tartjuk is rendszeresen a kapcsolatot. Ő is jön ide mihozzánk és én is megyek. Voltak próbálkozások, hogy a hívek is egymást itt Kertvárosban meglátogassák bizonyos lelki alkalmakon, ez azért itt száz százalékosan nem jellemző, viszont mi városi szinten bekapcsolódunk az ökumenikus életbe.

Miben látja a helyi közösségek aktivitásának a titkát vagy esetlegesen a hiányát?

Egy ilyen „panellétben" amiben élünk, nagyon nehéz az embereket megmozgatni. Régen még aránylag könnyen be lehetett jutni egy ilyen panellakásba, mondjuk akkor, amikor még átjártak egymáshoz az emberek. Ma már a panelházba való bejutás is nagyon nehéz, mert sokat kell csengetni és nem minden esetben engednek be az ott lakók. Mindenki bezárkózik a maga kis lakásába, éli a maga kis életét, ami azt is jelenti, hogy nem csak, hogy mi a szomszéd házban élők, hanem az az érzésem, hogy akik egy 10 emeletes házban laknak, azok sem ismerik egymást. Vagy nem is találkoznak egymással. Nagyon nehéz egy ilyen bezárkózott életből kihívni az embereket. Nem lehetetlen, mi három évvel ezelőtt próbáltunk egy olyan kampányt létrehozni, melynek keretében 5000 családot látogattunk meg egy egyházi alapítvány segítségével. Legtöbb helyen kedvesen és szeretettel fogadták a látogatókat. Sajnos azonban ezek csak többnyire ígéretek maradtak és nem jöttek utána ide az egyházközösségünkbe. Próbálkozunk azért olyannal, hogy a szomszéd a szomszédot legalább meg tudja szólítani, főként, ha mindkettő református a hite szerint. Nálunk van olyan istentisztelet az évben, amikor idézőjelben kötelező mindenkinek magával hoznia valakit, barátot, ismerőst vagy szomszédot, hogy akivel már beszélgetett hitről és látja rajta, hogy érdeklődő, akkor legalább egyszer elhívja a templomba. Az ilyen alkalmakra azért szerencsére el szoktak jönni. Összességében azt tudom mondani, hogy nehéz elérni a kertvárosi lakosokat, amire lehetőségünk van az szinte

egyedüliként az, hogy a hittanos gyerekeken keresztül szólítjuk meg a családokat. Esetleg még oly módon tudjuk elérni az embereket, ha figyelemfelhívásként a templomon kívül tartunk programokat, erre volt már példa a múltban.

A gyerekeket miként lehet megszólítani és a hittanra járó gyerekek száma miképpen változott az elmúlt időszakban?

Csökkent a számuk, de csak Pécs tekintetében. Ez nem városrészi jelleg, inkább az az érzésem, hogy országrészenként változó a hittanosoknak a száma. A keleti országrészben nagyon magasak az arányok, mint ahogy Erdélyben is. Azzal kapcsolatban mondom ezt, hogy beíratják a gyerekeket hittanra. Itt sajnos messze nem ilyen jók a számok. Egy két gyerekenként tartjuk a hittant és ez nem jobb a belvárosi részen sem, sőt talán még rosszabb helyzetben vannak, mint mi. Körülbelül, hogyha számot akarok mondani, akkor olyan 140-150 gyereket érünk el a hittanórákon keresztül.

Melyek azok a programok, amiket a közeljövőben szeretnének megvalósítani? Milyen programokra számíthat a helyi közösség?

Van egy missziói bizottságunk, aki a programokat állítja össze. Tudni kell azt, hogy nekünk alapvető programjaink azok, hogy a gyülekezet több mint 20 csoportban éli az életét a hónap folyamán és többnyire ide hívjuk az embereket. Például most vasárnap indult egy új csoport ifjú házasok számára. Ez egy nagyon jó kezdeményezés volt, úgyhogy hálát adunk az Úrnak érte. Elsősorban tehát mi ilyen kiscsoportokban gondolkozunk. Természetesen vannak nagyobb alkalmak is a gyülekezet életében, melyek fontosak számunkra. Nemsokára november 4-én lesz egy nagyobb püspöki hálaadó programunk is, melyen a püspök fog prédikálni. További sikeres programunk volt a gyülekezeti kirándulás Erdélyben, mely 50 embert megmozgatott. Ez egy nagy piknikünk volt, melyet szeretnénk folytatni a jövőben is. Ezentúl szoktak lenni közös ebédeink is 150-200 emberrel. Ezek azok összességében, amik nagyobb programnak számítanak.

Aki szeretne csatlakozni a gyülekezethez, annak mi a módja, illetve milyen csatornákon próbálják elérni a lakosokat?

Ha valaki az egyházközséghez szeretne csatlakozni, annak két lehetősége van. Az egyik az, hogy valaki önként úgy gondolja, hogy számára fontos a hit vagy valamikor is fontos volt csak épp most költözött a környékre, akkor ilyen módon kapcsolatba kerül velünk. Több okból is szoktak minket választani. Az egyik ilyen, hogy a fiatal családok jelentkeznek, mert tudnak a gyermekkel együtt érkezni, hiszen baba-mama szobát is fenntartunk, a másik amiért minket szoktak választani, az az, hogy tágas térrel rendelkezik az egyházközség és a templom is mindenki számára szimpatikus. A másik út, ahogy csatlakozni tudnak hozzánk, ha elindulunk mi magunk az emberek irányába és vannak olyan csatornák, ahol el tudjuk őket érni, például a korábban említett hittanos gyerekeken keresztül vagy a

családlátogatásokon keresztül. Vannak nyitott alkalmak is ugye, amiket már említettem, hogy valaki meghívja a szomszédját, barátját vagy ismerősét.

Melyik program volt a legemlékezetesebb az Ön számára, melyikre emlékszik vissza a legszívesebben?

Ilyet nem tudnék mondani, ami a legemlékezetesebb volt, leszűkíteném erre az esztendőre. A gyülekezeti piknik egy nagyon jól sikerült alkalom volt. Az előző gyülekezetünkbe Sellyén többször is megszerveztük, de itt helyben most először valósult meg. Ez azt jelentette, hogy itt a templom előtt az énekes dicsőítő csoportunk „fellépett". Énekeltünk, játszottunk, közös étkezésen vettünk részt. Nagyon fontos volt a program szempontjából, hogy a templomon kívül valósult meg, hogy lássák az emberek, hogy mi azért ki tudunk lépni a világba is.

Ha rendelkezésre állna mindennemű lehetőség, akár anyagi tekintetben is, akkor min változtatna és hogyan a közösségi élet kapcsán? Akár itt Kertváros viszonylatában, akár az egyház életében?

Kertvárossal kapcsolatban nekem nincsenek hiányérzeteim. Elsősorban a magunk problémájáról tudok beszélni. Két szinten merül fel megoldásra váró kérdés a gyülekezetben. Az egyik az a fizikális építkezés, mert azért vannak gondjaink. Sajnos két helyen be van szakadva a tető a templomon. Ezentúl is vannak olyan dolgok, melyek felújításra szorulna, hiszen hiába épült 20-30 éve az épület, folyamatos korszerűsítésre lenne szükség. Idén szerencsére kaptunk erre támogatást és sok segítség érkezik több helyről is. A másik pedig, ami nem fizikai, hanem lelki kérdés, az a missziói. Itt csakis az egyházközség hordozza a terheket.

Személy szerint Ön miben érzi a szerepét a közösségen belül és akár a városrész egészének tekintetében?

Egy ilyen városrészben egy lelkipásztornak nagyon nagy szerepe van. Ahogy már elmondtam, az emberek sokszor bezárkóznak, viszont szeretnének ettől függetlenül valamihez vagy valakihez tartozni. Jó lenne, ha több időm lenne és meg tudnám látogatni az embereket személyesen. Azt gondolom, hogy mindenféleképpen egy pásztorlásra szükség van. A lelki vezetésre mindig is szükség lesz, mert úgy hiszem, hogy az nem igaz, hogy az emberek teljesen elszakadtak az egyháztól, ezt mi innen Pécsről nem így látjuk.

Niedermayer Gábor

Mesterhármas Darts Club
elnök

Ismereteim szerint Ön nem Pécsett él, mégis rengeteg időt tölt a városban, mindennapi élete meghatározó helyszíne Dél-Megyer városrész. Miként látja a pécsiséget?

Helyszín tekintetében Pécsett születtem, ugyanakkor én magam szentlőrinci vagyok. A Pécshez fűződő kapcsolatom tizenéves koromban kezdett szorosabbá válni, amikor a régi 508-as, mai nevén Simonyi Károly Szakgimnázium és Szakközépiskola diákja lettem. A városban végeztem a tanulmányaimat, itt vállaltam munkát. Voltak ugyan kisebb megszakítások az életemben, amikor máshol keresgéltem megélhetés után, de végül ismét itt találtam meg azt a helyet, ahol tevékenykedni szeretnék, ahol részese kívánok lenni a közösségnek. Életem meghatározó helyszíne Pécs, múltam sok-sok emléke, s a jelenem munkahelye és közösségi élete is ide kapcsolódik.

Mit tart jónak, megőrzendőnek Dél-Megyer városrészben?

A Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskolát tartom Dél-Megyer egy megőrzendő értékének. A városrészre jellemző, hogy panelokkal gazdagon beépített terület, ahol nagyon kicsi helyen rengeteg ember él. Ezeknek az embereknek egy jelentős része kisgyermekes család. Az intézmény jelentőségét abban látom, hogy felszívja ezeket a gyerekeket, az államilag előírt oktatási normatívákon kívül számtalan érdekes programmal igyekszik színesíteni a diákok, szülők, családok mindennapjait.

Ahogy korábban említettem, Pécsett végeztem a középiskolát. Az általam választott oktatási intézmény Dél-Megyer szomszédságában, a Malomvölgyi úton helyezkedett el. A földrajzi közelség folytán kicsit beleláttam ennek a városrésznek a mindennapjaiba is. Összehasonlítva a múltat és a jelent, ma örömmel mondhatom, úgy látom elindult itt valami. Az akkori viszonyokhoz képest abszolút fejlődés figyelhető meg.

Tudna mesélni kicsit a Mesterhármas Darts Clubról?

Minden 3 éve kezdődött. A televízióban láttam ezt az angolszász országokban leginkább népszerű játékot. Nálunk akkor még nem sokat hallottam erről. Ezt követően az iskolában kezdtem el gyakorolni önképzés jelleggel. Vásároltunk egy táblát a gyerekekkel közösen, s ezzel kezdetét vette a klub kialakulása. Először csak 4-5 gyerek vett részt a foglalkozásokon, később egyre többen lettünk, mígnem kinőttük a termet. Tavaly nyáron a kollégámmal, Patkó Norberttel úgy döntöttünk, hogy kicsit komolyabbra vesszük a dolgot, s létrehozunk egy hivatalosan bejegyzett darts egyesületet. Ennek először az infrastrukturális részét igyekeztünk megteremteni. Az iskola engedélyével kaptunk egy termet,

ahol felépítettünk egy, úgy gondolom profi körülményekhez méltó darts falat 5 táblával, világítással. A versenyeinket övező növekvő érdeklődés miatt már egy ideje a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola tornacsarnoka ad otthont a rendezvényeinknek. Itt hatalmas hely áll a rendelkezésünkre, 100-120 fős tömeget is tudunk fogadni. Igyekszünk mindig figyelembe venni, hogy hány jelentkező van, s ennek megfelelően igazítani a táblákat. 10 db versenypályát építettünk fel. Mobil darts falakat hoztunk létre, s ezeket szereljük fel a tornateremben, majd digitális technológiát kapcsolunk hozzá. Ezek a mobil falak olyan népszerűek, hogy például a mohácsi barátaink, akik versenyezni jöttek ide nemrégiben, lefényképezték, s ezáltal magukkal vitték a leleményes technikát. Ezek alapján már Mohácson is építik a mienkéhez hasonló darts falakat.

Ebben a tanévben körülbelül 30-40 gyerek jár hozzánk az iskolából. Az év végén sikerült bejegyeztetnünk az egyesületet. Ez az év tanulóidő a számunkra, elsősorban gyerekekkel és amatőr versenyzőkkel foglalkozunk. Havonta vannak versenyeink, melyeknek a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola ad otthont. Ezek által próbálunk fokozatosan építkezni. A cél természetesen az, hogy a Magyar Darts Szövetség berkeiben működő versenyekre mi is nevezhessünk, illetve, ami még talán ennél is fontosabb, hogy szervezhessük ezeket a rendezvényeket.

Mely rendezvény megvalósulására emlékszik vissza a legszívesebben?

Számomra azt volt jó látni, hogy amikor csináltuk az első gyermekversenyt, nagyon-nagyon sok szülő, nagyon sok család volt jelen ezen az eseményen. Közel 40 gyerek volt, aki versenyzett, s őket mintegy 50-60 szülő kísérte. Ez egy kedves élmény a számomra.

Ugyanakkor ennél talán még nagyobb örömmel tölt el az, hogy most, három évvel később is elmondhatom, hogy a lelkesedésük azóta is töretlenül megvan. Tapasztalom azt, hogy megkeresnek minket a szülők, hogy karácsonyra vagy húsvétra milyen ajándékot vegyenek a gyereknek, melyik táblába, melyik nyílba érdemes befektetni. Sok pozitív visszajelzést kapunk arra vonatkozóan, hogy a gyerekek szeretik ezt csinálni, végre nem csak a számítógépes, XBOX-os játékokkal játszanak. Számomra ez egy nagy elismerés. Hasonló büszkeséggel tölt el, hogy intézményünk otthont, egyesületünk szervezőket tudott adni a nemrég megvalósuló darts diákolimpiai döntőnek. Sőt úgy gondolom, hogy a pozitív tapasztalatok által azt is sikerült elérnünk, hogy ez az esemény jövőben is itt kerüljön megrendezésre. Ez szerintem egy komoly rang és elismerés mind nekünk, mind az iskolának.

Lát arra lehetőséget, hogy a szülők, helyi családok felé is nyissanak?

Mindenképpen. Ez is egyike a terveinknek. Jó látni, amikor a gyerekekkel jönnek a szülők, s az apukák vágyakozó tekintettel szemlélik a darts falainkat. Úgy látom, sok esetben nekik is lenne igényük arra, hogy bekapcsolódhassanak a játékba. Néha be is invitáljuk őket egy-két dobás erejéig. Ilyenkor persze kicsit tartanak attól, hogy mennyire lesznek ügyesek, de a vágy, a kíváncsiság legtöbbször

legyőzi bennük ezt az érzést. Az a véleményem, hogy a darts által meg tudjuk szólítani az egész családot, s mindannyiuk számára értékes időtöltési lehetőséget tudunk kínálni. Dolgozunk rajta, hogy erre minél több alkalom nyílhasson.

Milyen módon próbálják megszólítani az embereket? Ezek a módszerek mennyire tekinthetők eredményesnek?

Az iskolás korú gyerekek esetében könnyű dolgunk van, hiszen napi kapcsolatban vagyunk velük, ugyanakkor egyesületünk nem csupán az ők szórakozásukat, szellemi fejlődésüket helyezi a fókuszba. Amatőrök, az iskolával kapcsolatot nem ápoló személyek számára is szervezünk versenyeket. Velük elsősorban közösségi oldalakon kommunikálunk. Ezt a közösségi oldalt folyamatosan frissítjük, hirdetjük a szerveződő versenyeinket, s hírt adunk a lezajlott összejövetelekről. Megelégedéssel látom azt, ahogyan az oldalon növekszik a taglétszámunk, és hogy folyamatosan az érdeklődés az eseményeink iránt.

Ha az első megszervezett versenyünkre gondolok, az azon részt vevők 90%-a elmondása szerint is ezeken a felületeken látta az eseményt, ott hallott felőle. Ez a fajta információ áramlás a későbbi rendezvényeinket is nyomon követhetővé és meghatározóvá tehetik, ugyanakkor ebben már a személyes kapcsolatok is a segítségünkre voltak. Mi a nulláról indultunk, az elején felnőtt versenyzőket nem is ismertünk. Eljártunk amatőr versenyekre, ezáltal szereztünk némi ismeretséget. Emellett ma már azt tapasztaljuk, hogy a személyes kapcsolatok révén is terjed a jó hírünk.

Szabadideje milyen gyakorisággal engedi meg, hogy rendezvényeket szervezzen vagy rendezvényeken vegyen részt?

Én, s a kollégám, Patkó Norbert is dolgozó pedagógusok vagyunk, nem könnyű a helyzetünk. Több rendezvényt szeretnénk rendezni, mint amennyire lehetőségünk van. Az sem jó, ha túl sok, az sem jó, ha kevés. Jellemzően havi egy verseny jön létre. Ezt a gyakoriságot gondoljuk most egészségesnek, de ha szükségét látjuk, ezt még tudjuk fokozni a közeljövőben. A tendencia márpedig azt mutatja, hogy egyre többen szeretnének ebben részt venni, egyre nagyobb számban szeretnék kipróbálni magukat az emberek és kapcsolódni hozzánk.

Mi az, amiben szívesen látna változást? Ön miként tudna hozzájárulni a változáshoz?

Eddigi működésünk során nem nagyon találkozunk problémával. Rendezvényeink alkalmával viszont mindig megkérdezzük a résztvevőket, hogy van-e esetleg olyan, amit szerintük máshogyan kellene csinálni. Nagyon pozitív visszajelzéseink vannak. A legkedvesebb talán egy úriembertől jött, aki elmondta, hogy már nagyon sok versenyen vett részt, de ilyen jó körülményekkel még sehol sem találkozott. Öröm számomra ezt hallani, ugyanis rengeteg munkám van benne.

Változást talán a további előrehaladásunk tekintetében látnék szívesen. Örömmel veszem, ha a velünk kapcsolatba kerülő személyek jó hírünket viszik, terjesztik versenyeink színvonalát és minőségét. Lépésről lépésre haladunk afelé, hogy megismerjen minket Pécs és Dél-Dunántúl darts szerető lakossága, s átadhassuk nekik a dartsban rejtező fair play szellemiséget. A sportokat látva egyedinek, különlegesnek gondolom azt, hogy itt nem a másik „lenyomása" a cél, hanem az együttműködés, egymás biztatása, ösztönzése. Úgy gondolom, hogy az e szellemiségben rejtező érték meghonosodása előrébb vinné a társadalmunkat. Én ennek érdekében munkálkodom.

Patkó Norbert

Mesterhármas Darts Club
Gazdasági vezető

Mit jelent az Ön számára pécsi lakosnak lenni? Miként látja a pécsiséget?

Tősgyökeres pécsi vagyok. Nem csak én, de a szüleim, nagyszüleim is itt születtek. Tulajdonképpen pécsi tükének is nevezhetném magunkat, hiszen a nagyszüleimnek annak idején szőlőbirtokai voltak a területen. Mindig is egy fontos város volt a számomra Pécs, gyakorlatilag egész életemben itt éltem. Itt tanultam, itt vállaltam munkát, nem is tudom elképzelni az életemet másutt.

Mi az, amit jónak, megőrzendőnek tart Dél-Megyer városrészben?

Már elég hosszú ideje ebben a városrészben, négy éve a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskolában dolgozom biológia-földrajz szakos tanárként. Munkámból kifolyólag belelátok a városrész hétköznapjaiba, ismerem az itt élő családokat, gyerekeket. Szemlélem, amint a fiatalokból felnőttek válnak, sőt elmondhatom, hogy már azt is figyelemmel kísértem, amint ezen a szüleik átestek. Láttam, hogy milyen problémákkal küzdöttek, mik voltak az örömeik. Ez a pedagógiai életpálya része. Ha jól emlékszem, e paneles városrész az 1980-as években vált lakottá. Azt tapasztalom, hogy az első beköltözők egy része mára lecserélődött, a város másik végébe költözött. A városrész viszont nem néptelenedett el, helyüket folyamatosan betöltik az újonnan érkezők. Úgy gondolom, hogy ők többségében fiatal családok. Ennek köszönhetően nagyon sok gyerek van itt, Dél-Megyer területén. Őket, s családjaikat a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola fogja össze, kovácsolja egy közösséggé. Az intézmény a városrészben betöltött szerepét fontosnak, megőrzendőnek gondolom.

Pedagógiai munkája mellett a Mesterhármas Darts Club gazdasági vezetőjeként tevékenykedik. Mesélne kicsit a szerveződésről?

Körülbelül három éve szerettem bele a dartsba. Kollégámmal, Niedermayer Gáborral önképzésbe kezdtünk, s a pozitív élmények, tapasztalatok arra sarkaltak, hogy a fiatalokkal is ismertessük meg e játék nyújtotta örömöket. Foglalkozásokat hirdettünk a számukra, s ezzel lényegében kezdetét vette a darts klub tagtoborzása.

Többségében olyan gyermekek jönnek hozzánk játszani, akik más sportágban nehezen érnek el sikereket. Az edzések során nem csupán játszanak, kikapcsolódnak, de a darts mögött lévő matematika segítségével gyakorlatilag a tanulmányi fejlődésükben is előrelépés történik. A darts szakkörös diákok főleg a matematikai készségek fejlesztésére irányuló tehetséggondozó programban is részt vesznek e tevékenység által. Elég sokat kell fejben számolni ebben a játékban, így az ebben rejlő

nehézség miatt kicsi gyerekeknek ez még nehézkesen megy, de a folyamatos gyakorlás minden esetben meghozza az eredményét, és a készségek, képességek fejlesztése visszatükröződik a tanulmányi eredményekben. Szeretnek hozzánk járni a gyerekek, folyamatosan felkeresnek minket, s azt vesszük észre, hogy egyre több igényük van arra, hogy versenyezzenek. Azt gondolom, hogy büszkék arra, hogy darts szakkörösök. Emellett úgy látjuk, hogy a szülők is támogatják őket, hiszen egyre profibb felszereléseket vesznek csemetéiknek.

A tanórákat követően, 2 és 4 óra között vannak edzéseink, ezeken általában 20-30 gyerek vesz részt. Ők dobálnak, játszanak, mi pedig versenyeket szervezünk nekik, melynek során felmérhetik, hogy az adott időszakban mennyit fejlődtek. Emellett összehasonlíthatják megszerzett tudásukat kortársaik képességével, s sok esetben külsős versenyzőkkel is megmérettethetik magukat. A gyerekeink általában sikerrel veszik a versenyeket. Sorra viszik haza az érmeket, kupákat, okleveleket, melyeket kitartó munkájuk és tehetségük eredményeként kapnak tőlünk.

Rengeteg élményt és visszacsatolást kapunk arra vonatkozóan, hogy jól érzik magukat a klubban.

Lát arra lehetőséget, hogy a gyerekek mellett a szülők, a családok felé is nyitni tudjanak?

Nem csak lehetőségét látok, de erre irányuló tervünk is van: szülő-nagyszülő, apa-anya párosoknak szeretnénk versenyeket szervezni. Sok szülőről tudjuk, hogy otthon dobál, ismerkedik a játékkal, gyakorol. A gyerekek elmondják, hogy otthon játszanak velük, közösen dobálnak az apukákkal, így a játék egyike azon hétvégi programoknak, melyek során együtt tud szórakozni a család. Szeretnénk kihasználni a felébredt érdeklődést, lehetőséget adni mindannyiuknak, hogy verseny formájában, profi körülmények között is megmutassák a tehetségüket.

Ha ki kellene emelni egy, a városrészben megvalósult eseményt, rendezvényt mi lenne az?

Az amatőr felnőttek között szervezett versenyek az én személyes kedvenceim. Ilyen alkalmakkor nem csak Pécsről érkeznek hozzánk, de az egész Dél-Dunántúlról jönnek olyan emberek, akik szeretnék kipróbálni magukat e sportágban. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az érdeklődők általában a tv-ben találkoznak elsőként a játékkal, beleszeretnek, beszereznek egy táblát otthonra, majd folyamatos dobálásba kezdenek. Nehézség viszont a számukra olyan fórumot találni, ahol meg is tudják mérettetni magukat. Büszkén mondhatom el, egyike vagyunk azon kevés helyszíneknek, ahol erre lehetőség nyílik. Eljönnek hozzánk, játszanak, ismerkednek, jól érzik magukat. Növekvő ismertségünknek hála, most már közel 60-80 ember vesz részt egy-egy ilyen rendezvényen. Szerénység nélkül mondhatjuk, egész Dél-Dunántúlon a legnagyobb amatőr darts rendezvényeket most már a Mesterhármas Darts Club tudja produkálni.

Városi szinten egyedülálló, amit csinálnak, esetleg működik más darts egyesület Pécsett?

Pécsett és a Dél-Dunántúlon van több darts egyesület is. A Mária utcában működik a Pécsi Darts Club. Ha jól tudom, ők már 1994 óta léteznek. A kezdetekkor ugyan más név alatt tevékenykedtek, lelkesedésük viszont azóta is töretlen. Ez egy nagyon profi klub, profi csapatokkal, kevésbé tudják viszont kiszolgálni az amatőr és a tömeg igényt, illetve alig van gyerek bázisuk. Fő tevékenységük a versenyeztetés, az országos bajnokságon való részvétel.

Ha jól tudom, Vasason működik még egy bányász sportegyesület, melynek van egy-két tagja, aki játszik és versenyekre is eljár. Pécsen nem tudok több ilyen szervezetről. Mi vagyunk a harmadikak, ugyanakkor a legdinamikusabban fejlődők is egyben. Szeretnénk azokat a lehetőségeket kihasználni, amelyekkel ők nem élnek, egyesületünknek olyan fókuszpont köré építeni, ami náluk kevesebb figyelmet kapó tevékenység. Az amatőrök és az általános iskolás gyerekek oldaláról építkezünk, a mi bázisunkat ők alkotják, a hosszú távú terveinkben viszont szerepel a középiskolás korosztály a jelenleginél nagyobb mértékű bevonása, versenyeztetésük is.

Nagyon jóban vagyunk a Pécsi Darts Club tagjaival és az elnökükkel. Kölcsönösen segítjük egymást, jó viszonyt ápolunk velük. A városi szintű szervezet egyesületünk indulásakor táblákkal támogatta a rendezvényeinket, és figyelünk arra, hogy egymás rendezvényeit ne zavarjuk. Akkor próbálunk versenyt szervezni, mikor nekik profi mérkőzéseik vannak. Mi is járunk az ők versenyeikre, és az ő játékosaik, a fiatalabbak is eljönnek a mi versenyeinkre, vagy épp az általunk szervezett diákolimpián mérettetik meg magukat.

Versenyeken kívül mehetnek játszani olyan emberek, gyerekek is, akik nem a Testvérvárosok terei Általános Iskolában tanulnak?

Természetesen. Ha jól tudom van 4-5 középiskolás, aki már nem a mi diákunk, de visszajár hozzánk dobálni, s több esetben hozza a barátait is. Emellett az amatőr versenyeken is találkoztunk több középiskolás diákkal, akik jelezték, hogy szeretnének komolyabban foglalkozni ezzel a spotággal, s belépni az egyesületünkbe. Szívesen látjuk őket. Taglétszámunk folyamatosan növekszik, ugyanakkor tekintettel arra, hogy hivatalosan még mindössze egy éve alakultunk meg, ez egy próbaév a számunkra. A taglétszámunk várhatóan ezután fog csak igazán emelkedni, megsokszorozódni. Többségében, de nem kizárólagosan pécsiekkel foglalkozunk. Vidékről is bejárnak hozzánk, vidéki gyerekek is jönnek. Számuk persze kisebb, mint a helyieké, viszont őket sem rekesztjük ki.

Emellett egyre több felnőtt is kérdezi tőlünk, hogy jöhet-e hozzánk dobálni, edzeni egy kicsit. Főleg versenyek előtt van erre nagy kereslet. Minden rendezvényünk alkalmával 2-3 ember kér tőlünk belépési nyilatkozatot. Általában különböző foglalkozású, más-más társadalmi háttérrel rendelkező emberek, akiket a közös hobbi, s a versenyzési vágy köt össze. A célunk az, hogy valahol mi is úgy,

mint a Pécsi Darts Club, részt tudjunk venni profi versenyeken, csapatban indulni gyerek, serdülő, középiskolás és felnőtt korosztályban, s a tagságunk kitermelje azokat a tehetséges versenyzőket, akik képesek erre. Mindamellett, hogy kiszolgáljuk a teljes amatőr sportágat, szeretnénk elindulni a Magyar Darts Ligában is.

Mi az, amiben szívesen látna változást a Mesterhármas Darts Klub vagy a városrész közösségi életére vonatkozóan? Ön személy szerint miként tudna hozzájárulni a változáshoz?

Az iskola teljes mértékben partnerünk, társ a terveinkben, hiszen neki is hasznos, hogy a berkein belül működik egy egyesület, ahol a gyerekei hasznosan eltölthetik a szabadidejüket. Tapasztalataink alapján a szülők is jó néven veszik a kezdeményezést. A Mesterhármas Darts Klub a fenntartó számára is előnyös lehet, hiszen ezáltal bővül a város kínálata, s látja, hogy az adott oktatási intézmény aktív, és itt is megvalósulnak rendezvények. Ezeket tekintve elmondhatom, hogy vannak támogatóink, vannak, akik sokra becsülik a munkánkat. Ugyanakkor, ha problémát kell említenem, talán az anyagi nehézségeinket emelném ki. A társammal, Niedermayer Gáborral biztosítjuk a rendezvények megvalósulásához szükséges anyagi tőkét. Ugyan nem nagy összegekről van szó, de olcsónak sem nevezném egy darts tábla megvásárlását, egy fal kiépítését, világítás megteremtését. Ezek pénzügyi vonzata pillanatnyilag a saját zsebünkből kerül ki. Ezek a kiadások nagyon hosszú távon térülhetnek csak meg. Mindketten olyan személyiségek vagyunk, hogy nem az motivált minket, mikor ezt elkezdtük, hogy ebből majd hatalmas gazdasági nyereség lesz egyszer. Pedagógusként azt láttuk benne, hogy ez milyen jó a gyerekeknek, s esetleg ebből kifejlődhet egy jól működő, hosszútávon is fenntartható egyesület, mely rengeteg pluszt adhat az ebbe bekapcsolódóknak. A gyerekeket tanulmányaikban segíti, ismeretségek, barátságok születnek itt, s általános emberi értékek átadására is törekszünk. Igyekszünk a gyerekekbe is átültetni azt, hogy ez egy korrekt sport, örülni kell a másik sikerének, biztatni kell a másikat. Pedagógusokként építjük ezt a gondolatot, a sport-ember gondolatát, ami a darts-ban egy tökéletesen működő rendszer.

Úgy gondolom, az egyesület működése releváns és értéket képviselő Dél-Megyer városrészben. Munkatársammal, Niedermayer Gáborral töretlen lelkesedéssel igyekszünk mosolyt csalni kicsiknek és nagyoknak az arcára, összekovácsolni a családokat, sikerélményt adni a sportág iránt érdeklődőknek. Ennek ránk nézve anyagiakban és szabadidőben is megmutatkozó ára van, ugyanakkor egy-egy sikeres rendezvény minket is feltölt energiával.

Schmidt Ildikó

Kiskuckó Bölcsőde
Bölcsőde vezető

Mit jelent az Ön számára pécsinek lenni? Mit tart fontosnak, megőrzendőnek itt, Pécsett?

Születésem óta itt élek, úgyhogy igazából nem tudom összehasonlítani a várost más helyekkel, tájakkal. Szeretem Pécset. Nagy pozitívumának tartom, hogy nem annyira zsúfolt, mint mondjuk Budapest, élhetőbb, ember közelibb a fővárosnál, ugyanakkor mindig találni színvonalas kikapcsolódási lehetőséget, érdekes rendezvényeket. A kultúra nagyon fontos része Pécs városának, s az én szívemhez is közel áll.

Miként látja Kertvárost, s azon belül is a dél-megyeri városrészt?

Pécsen belül Kertvárost különösen szeretem. Ide köt az otthonom és a munkahelyem is. Ezek ugyan jelen projekt célterülti lehatárolása szerint nem egy városrészt képeznek, ugyanakkor történelmileg, s közösségileg is összefonódnak egymással. Kertváros egésze egy meglehetősen fiatal része a városnak, tele van kisgyermekes családokkal. Ez tette, s teszi ma is lehetővé azt, hogy a választott szakmámban tudjak elhelyezkedni és tevékenykedni. Azt látom, hogy a kisgyermekes családok valamiféle életet, zsongást, eseményeket visznek a városrészbe. Örülök, hogy sok fiatal vesz körül.

A pályájáról mesélne kicsit?

30 éve dolgozom a szakmámban, azon kevesek közé tartozom, akik elmondhatják magukról, hogy több mint negyed évszázada ugyanazon a pályán tevékenykednek. Én még abból a generációból származom, amelyik nem váltogatja a munkahelyeit sűrűn. 1988 óta dolgozom kisgyermeknevelőként. A Melinda Utcai Bölcsődében kezdtem, majd idővel a Kiskuckó Bölcsőde munkatársa lettem. Két éve vagyok bölcsőde vezető ebben az intézményben.

Mit lehet tudni a Kiskuckó Bölcsődéről? Miért jó ide járni?

Tulajdonképpen a Kisgyermek Szociális Intézmények egy olyan intézmény Pécsett, amelyet 11 bölcsőde alkot. Ezek mindegyike önkormányzati fenntartású. Feladata a gyermekek napközbeni alapellátásának a biztosítása, a szülők munkavégzésének támogatása, valamint a kicsik egészséges fejlődésének segítése.

A mi bölcsődénk 1983 óta létezik, 66 férőhelyünk van. Kertvárosban 3 bölcsőde működik, ezek egyike vagyunk mi. 5 csoporttal dolgozunk, saját konyhával rendelkezünk, a 0-3 éves kor között várjuk a

gyermekeket intézményünkbe.

Bölcsődénk az elmúlt években teljes körű energetikai felújításon esett át. Ez egy 2 éven át tartó folyamat volt, melynek ideje alatt el kellett költözzünk. Teljesen megújult az épületünk, így a munkálatok végeztével nagy-nagy örömmel költöztünk vissza. Azóta pedig megújult formában, megszépülve várjuk a minket választó családokat, bölcsiseket.

Kik azok a családok, kik azok a gyerekek, akik Önöket választják? Többségében a környék gyermekeivel foglalkoznak, esetleg máshonnét is érkeznek ide kicsik?

Sok tényező befolyásolja a szülőket az intézmény megválasztásakor. A legtöbb bölcsisünk a környező utcákból, a szomszédos házakból érkezik. Számukra nagy előnyt jelent bölcsődénk elhelyezkedése, közelsége. Egy másik szempont, amely alapján minket választanak családok, az a szülői munkahely közelsége. Tőlünk nem messze található az E-ON, annak több dolgozója reggelente hozzánk hozza a gyermekét. Emellett úgy vettük észre a beiratkozásnál, hogy a felsoroltak mellett egyéb vonzó szempontok is léteznek. Ilyen például a bölcsőde jó híre, mely szájhagyomány útján terjed, illetve akinek már járt ide egy nagyobb gyereke, az általában a kistestvér számára is minket választ. Nem elhanyagolható továbbá az, a szülők számára kedvező szempont sem, hogy a Testvérvárosok terén egymás mellett helyezkedik el bölcsőde, óvoda és iskola. A több gyerekes családok számára ez roppant kedvező lehetőséget nyújt, hiszen 3 különböző korosztályú gyermeküket reggelente 15 perc alatt be tudják hozni, s délután ugyanennyi időbe telik, hogy elvigyék. Tapasztalataink alapján ez is sokat jelent a számukra.

Ha ki kellene emelni az Ön szívéhez leginkább közelálló, a városrészben megvalósuló eseményt, mi lenne az?

Hivatásomból és foglalkozásomból adódóan az én szívemhez a kisgyermekeket és családjaikat megszólító rendezvények állnak a legközelebb. A legnagyobb volumenű rendezvényünk gyermeknap környékén, illetve a nevelési év végén szokott megvalósulni. Ekkor tartunk egy úgynevezett juniálist, ami kimondottan a kisgyerekes családoknak szóló programokból tevődik össze. Az udvarunk ad otthont a rendezvénynek. Van ilyenkor légvár, arcfestés, lufihajtogatás, jön hozzánk rendőrautó, tűzoltóautó, lehetőség van kreatív tevékenységekre, játékos horgászatra, zsákbamacska formájában való fejlesztő játékra. Olyan kikapcsolódási lehetőségeket válogatunk össze erre az alkalomra, amelyek kimondottan ennek a korosztálynak nyújtanak szórakozást, s amit a családdal együtt tudnak igénybe venni, élvezni. A rendezvénynek kettős célja van. Egyrészt mintát, ötleteket szeretnénk nyújtani a szülőknek arra vonatkozóan, hogy milyen játékokkal, tevékenységekkel tudják lekötni, szórakoztatni a gyerekeiket, milyen lehetőségek vannak arra, hogy tartalmas időt tölthessen együtt a család. A másik célunk a rendezvénnyel a bölcsőde alapítványának való támogatásgyűjtés. Az alkalom egész bevétele az alapítványt gazdagítja. A felsorolt tevékenységek a szülők, illetve a bölcsőde

munkatársainak felajánlásaiból, az általuk adományozott alapanyagok segítségével valósulnak meg. Bölcsődénk alapvető elvei közé tartozik, hogy nem csak a családoktól várjuk a segítséget, de a saját dolgozóink is kiveszik a részüket az önzetlen adományozásból. A juniális megrendezése mára már hagyomány az intézményünkben, a szülők visszajelzése alapján ez a legkedvesebb esemény, amit számon tartanak. Ennek oka abban keresendő, hogy ez valóban egy színvonalas, nagy volumenű program, melyen együtt tudnak lenni gyermekeikkel, s kicsik és nagyok is jól érzik magukat.

A szülők mennyire aktívak, mennyire vesznek részt a rendezvényeken?

Maximálisan. Úgy vettük észre, hogy már az előkészületekben is szívesen részt vesznek, de ugyanúgy a megvalósításban és a rendezvények résztvevőiként is velünk vannak. Minden év végén csinálunk egy anonim elégedettségi szint felmérést közöttük. Ennek során a szülők mindig kiemelik, hogy mennyire kellemes élmény volt a számukra egy-egy esemény, s hogy mennyire szívesen vesznek részt a bölcsőde életében. Sok rendezvényünk van, ami kifejezetten családi típusú. Szoktunk farsangváró készülődést tartani, húsvétvárót, megünnepeljük az anyák napját, s még számos rendezvényünk van, melyeken kifejezetten számítunk a szülői jelenlétre. Tudatosan törekszünk arra, hogy minél jobban bekapcsoljuk a családokat intézményünk életébe. Nagyon fontosnak tartjuk a partneri kapcsolatot a szülőkkel. Egész évben kikérjük a véleményüket, bevonjuk őket a döntésekbe. Az a célunk, hogy minél jobban belelássanak a bölcsőde életébe. Nagyon nyitottak vagyunk bármilyen igényre, szükségletre, amit jeleznek felénk. Fontosnak tartjuk a családokkal való kapcsolattartást, ez az egyik fő célunk a nevelési tevékenységünkben.

A szülők miként tudnak bekapcsolódni a bölcsőde életébe? Mi az, amiben a segítségükre vannak egy-egy rendezvény megvalósításakor?

Elsősorban ötleteket adnak. Elmondják, hogy mik azok a dolgok, amik a gyermekeiket nagyon érdeklik, mi az, amiben szórakozásra találnak. Emellett az egy-egy foglalkozáshoz szükséges alapanyagok beszerzésében is nagyon sokat segítenek nekünk. Nemrégiben egy ilyen alkalomhoz kapcsolódóan írtunk egy listát, hogy mire lenne szükségünk, s örömmel tapasztaltuk, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten hozzájárult az alapanyagok beszerzéséhez, ki-ki hozta, amit tudott. Maximálisan megkaptuk, amit kértünk. Más esetben az udvar feldíszítésében voltak a segítségünkre.

Azt tapasztalom, hogy a szülők nagy aktivitást mutatnak az irányunkba. Mindig érdeklődnek aziránt, hogy miben tudnak támogatni minket, hogyan tudnak jobban belefolyni a bölcsőde életébe.

Volt olyan rendezvényük, eseményük, ami szülői kezdeményezésre valósult meg?

Igen. A korábban már említett felújításunk előtt volt rá példa, hogy a szülőkkel közösen festettük le a bölcsőde kerítését. Eközben a konyhásaink főztek valami finomat, s a munka végeztével megven-

dégeltük segítőinket, s beszélgettünk kicsit a gyerekekről, a bölcsis mindennapokról, a terveinkről, a céljainkról. A szülők abszolút partnerek ebben is. A festéshez szükséges alapanyagok megteremtése a mi feladatunk volt, de magát a munkát, a tevékenységet nagyon szívesen hozzáadták.

Egy másik szülői kezdeményezés az egyik ballagási ünnepségünkhöz kapcsolódóan jelent meg. Mielőtt a nagycsoportosaink elballagnak, intézményünkben mindig szoktunk egy évzáró rendezvényt tartani. Egyik alkalommal az volt a szülői kérés, hogy az esemény ne a hagyományos módon, a bölcsiben valósuljon meg, hanem menjünk el helyette közösen kirándulni. A kérésnek eleget téve kimentünk Malomvölgybe és ott töltöttük el az évzáró délutánunkat. Az eseményre játékos ügyességi versenyekkel készültünk, ahol szülő és gyerek együtt versenyezhetett, valamint volt egy kis uzsonna is. Azt hiszem, ez mindannyiunk számára egy emlékezetes délután volt.

Van rálátása a szülők közötti kapcsolatra? Milyen mértékben ismerik egymást? Mennyire kommunikálnak egymással?

Igen, az a tapasztalatom, hogy a szülők ismerik egymást, beszélgetnek egymással reggelente, s a kapcsolatápolás tekintetében az internet is nagy segítségükre van. A magunk részéről mi törekszünk arra, hogy lehetőségeket biztosítsunk a számukra az ismerkedésre, barátkozásra. Minden évben, a beiratkozás előtt nyíltnapot tartunk. Ezen a rendezvényen a családoknak lehetőségük van arra, hogy ismerkedjenek egymással, feltérképezzék a környék bölcsődéit. Itt már találkoznak egymással. Miután megtörténik a bölcsőde kiválasztása, beiratkoznak, s felvételt nyernek hozzánk a kicsik, tartunk egy bölcsőde nyitogatót. Ez egy újabb kapcsolatteremtési lehetőség a szülők számára. A következő találkozási pont a csoportbeosztások elkészülését követően valósul meg, ekkor már kimondottan az ugyanabba a csoportba járó gyerekek szülei találkoznak. Ez egy játékos délután, ahová az egész családot várjuk. Emellett minden évben tartunk még a beszoktatások előtt egy ún. szülőcsoportos klubot, ahol az új szülők érkezését várjuk. A tapasztalatok alapján a beszoktatással, s a bölcsődei élettel kapcsolatban nekik rendkívül sok információra van szükségük, hiszen számukra ez az első intézmény, ahová beíratják a gyermeküket. Az ezekkel kapcsolatos kérdéseiket, dilemmáikat tudjuk megbeszélni ezeken az alkalmakon. Ilyenkor tanácsot kapnak tőlünk, ugyanakkor egymás tapasztalatait is meghallgathatják.

Év közben a rendezvényeinken, illetve a közösségi médián keresztül tudják nyomon követni a mindennapjainkat. Minden csoportnak van egy zárt facebook csoportja, ezen keresztül tudnak beszélgetni velünk, s egymással. Itt rengeteg információt kapnak: fényképeket, videókat osztunk meg, amiket napközben készítünk a gyerekekről. Az elégedettségi kérdőív adatai szerint ez is nagyon tetszik a szülőknek, jónak tartják, hogy belelátnak az életünkbe és tudnak kommunikálni a többi szülővel.

A szülők mellett a nagyszülők is aktív részesei a bölcsőde mindennapjainak? Ők is bekapcsolódnak az itteni eseményekbe, programokba?

A mai világban a szülők munkaideje sok esetben nagyon hosszú. Ilyenkor nagy segítséget jelentenek a nagyszülők. Nagyon szerencsések azok a családok, ahol van olyan nagymama, nagypapa, aki mozgósítható. Gyakran találkozunk nagyszülőkkel. Hozzák a bölcsiseket, délután elviszik őket. Tapasztaljuk, hogy fontos részét képezik a gyerekek életének, ahol tudják, támogatják a családjaikat.

Mennyire követik nyomon az elballagott bölcsiseket?

Szerencsés helyzetben vagyunk, mivel a felső emeletünkön egy óvoda található. Az elballagott gyermekeink nagy része ebbe az intézménybe kerül a következő szeptembertől. E helyzet lehetővé teszi, hogy sokszor lássuk őket az udvaron, emellett át is szoktunk menni meglátogatni őket. Az óvodával együttműködve igyekszünk megkönnyíteni az óvodába való átmenetet. Még a nyár során ellátogatunk az óvodába a nagycsoportosainkkal, hogy egy kicsit ismerkedhessenek az intézménnyel, találkozhassanak az óvó nénikkel. Ezt követi egy fordított látogatás, amikor az óvó nénik jönnek el hozzánk és ismételten beszélgetnek kicsit azokkal a gyerekekkel, akik hamarosan az ovi kiscsoportjába kerülnek. Miután az intézményváltás megtörténik azután sem szakad meg teljesen a kapcsolatunk a gyerekekkel. Kíváncsiak vagyunk az elballagott bölcsődéseinkre, s mikor már belerázódtak az ovis életbe szoktuk kérni, hogy hadd mehessünk át hozzájuk. Megnézzük, hogy mi újság a mi nagy gyerkőceinkkel, hogy érzik magukat az óvodában. Ez már egy jól bejáratott folyamat, működik a kapcsolat a két intézmény között.

Próbálnak nyitni a környék lakossága felé?

Tulajdonképpen a nyíltnapok szolgálják ezt a lehetőséget. Ezeket az eseményeket kiplakátozzuk, hirdetjük interneten, baba-mama magazinban, s személyes kapcsolataink által is. Ezek alkalmával kinyitjuk a kapuinkat az érdeklődők előtt, bárki bejöhet, megtekintheti a bölcsinket, informálódhat rólunk, a munkánkról. Azt tapasztaljuk, hogy érdeklődők az emberek, van látogatottsága ezeknek a rendezvényeknek.

Mi az, amiben szívesen látna változást, fejlődést a közösségi élet tekintetében? Ön miként tudna hozzájárulni ennek megvalósulásához?

Nehézségnek nem mondanám, ugyanakkor fontosnak tartom az odafigyelést arra, hogy minél több fórumot biztosítsunk a szülők és a bölcsőde közötti kapcsolattartásra. Azt tapasztalom, hogy a szülők igénylik ezt. Fontosnak gondolom, hogy a kapcsolatunk ne szűküljön a napi találkozásokra, biztosítsunk más fórumokat is a beszélgetésre. Ilyen célból hoztuk létre a szülőcsoportot, a Bölcsődés Leszek Klubot, folyamatosan tartunk szülőértekezletet, de ápolunk kapcsolatot facebookon, telefonon

keresztül is, valamint írásban is kommunikálunk egymással. Fontos, hogy minél több csatorna legyen közöttünk, hiszen csak ezáltal alakítható ki és tartható fenn egy jól működő, partneri kapcsolat. Folyamatosan munkálkodunk ennek érdekében.

Vargáné Ács Andrea

Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskola
intézményvezető

Mit jelent az Ön számára pécsi lakosnak lenni?

A „pécsiség" mindent jelent nekem, hiszen munkám során itt tartózkodom egész nap. A bennünket körülvevő világ külső határai itt érnek minket, az életem döntő, java részét itt töltöm a munkahelyemen kollégáimmal együtt. Minden külső hatás itt ér minket, itt történik minden velünk. Örülünk egymás sikereinek, az iskola sikereinek és szomorkodunk, ha valami olyasmi történik, ami szomorúságot okoz, pl. egy kolléga elvesztése a közelmúltban.

Mikor és milyen módon kezdett bekapcsolódni a városrész közösségi életébe és nyilván az Ön esetében az intézmény életébe is?

A férjemmel most már több mint húsz éve élünk Pécsett. Kaposvárról költöztünk ide. Mi ott éltünk és dolgoztunk. A férjem akkor kapott egy álláslehetőséget. A Pécsi Sörfőzde kereskedelmi vezetőjének hívták meg és az egész családdal akkor költöztünk ide. Először Kertvárosban a Rózsadombon laktunk. Akkor még két kisgyermekemmel otthon voltam. Amikor a GYED és a GYES évei lejártak, akkor kerestem itt munkát és jelentkeztem az akkori igazgatóhoz Troska Gyulához. Ő vett fel ide dolgozni a Pécsi Testvérvárosok Terei Általános Iskolába ezelőtt több mint húsz éve. Ekkor kezdtem el jobban megismerni Kertvárost és Pécs városának ezt a területét. Szimpatikus volt számomra az, hogy itt tulajdonképpen minden megtalálható. Gondolok itt arra, hogy a mindennapi élethez szükséges feltételek adottak voltak. Például a Fema akkor még működött, így nem kellett a belvárosba menni ahhoz, hogy mindent megtaláljunk amire szükségünk volt. A gyerekeknek az óvodától, a középiskoláig minden itt volt egyben. Kisgyermekes anyukaként ez sokat jelentett számomra. Én pedig kerestem munkát és itt kezdtem el dolgozni. Először napközis csoportot kaptam az iskolában, majd osztály tanító, osztályfőnök lettem, később munkaközösség vezető, végső soron pedig igazgatóhelyettes és jelenleg igazgató. Jelenleg második évet töltöm, mint kihelyezett intézményvezető.

Miben látja a helyi közösségek aktivitásának a titkát vagy esetlegesen a hiányát, akár az iskola kontextusában, akár anélkül?

Vannak helyi közösségek, de mi személyesen nagyon ritkán kerülünk velük kapcsolatba. E-mailen megkapunk minden információt arról, ha bármilyen programjuk van és azt igyekszünk továbbítani kollégáknak, szülőknek, diákoknak, de úgy egyébként az iskolába nem jönnek be. Jónak tartom ennek a pályázatnak a kapcsán is, hogy ide bejöhetnek és meg tudjuk találni a közös pontokat. Erre nagyon jó lesz ez a pályázat. Reméljük, hogy az így kialakuló kapcsolataink működni is fognak a későbbi-

ekben. Mi itt olyan infrastruktúrával rendelkezünk, ami mindenféleképpen egy kihasználható dolog lehet, bármilyen olyan közösségi rendezvényre, amit itt a környéken és a célterületen élő és működő társulások tudnak használni. Vannak is bérlőink nyilván nagyon sokan, akik termeket, tornatermet nálunk bérelnek, úgyhogy ez a része működik. Nekünk nagyon fontos az, hogy találkozzunk a környéken élőkkel. Azért vonzó számunkra, hogy ebben a pályázatban részt vegyünk, mert szeretnénk megismerni a környéken élő szülőket, azért, hogy ők is megismerhessenek bennünket. Fontos, hogy megismerjék a nálunk folyó színvonalas, oktató nevelők munkáját. Ha megismerték milyen pedagógiai munka folyik itt nálunk bízunk abban, hogy a jövőben ide hozzák gyermeküket. Csábító és vonzó lenne számukra az iskolánk, de ehhez meg kell, hogy ismerjék.

Működnek szakkörök az iskolában, illetve vannak állandó jellegű programok?

Nagyon széles a palettánk. Vannak belső programjaink is állandó jelleggel, melyeket a kollégáink tartanak. Ugyanakkor vannak olyan külsős szervezetek is, akik tartanak nálunk szakköröket, edzéseket. Ilyenek a sportszervezetek, PVSK, PSN, zeneiskolák vagy akár a tánciskolák is megtalálhatók nálunk. Így elmondhatom, hogy széles körben tudunk kínálni lehetőséget a tanulóink és a környéken élők számára. A mai tantárgyfelosztási rendszer már lehetőséget ad arra, hogy nem csak tantárgyak tanítására van lehetőségek a pedagógusainknak, hanem olyan foglalkozások megtartására is, amely a gyerekeknek nagyon kellemes szórakozást és rendkívül hasznos szabadidő eltöltési lehetőséget is biztosítanak.

Rátérve az egyszeri programokra, melyik az a program, ami az Ön számára a legemlékezetesebb vagy legszívesebben emlékszik vissza rá?

Nekem mindig a legnagyobb élmény és most idén ez nagyon aktuális is, a jubileumaink. Most 35 éves az iskolánk és ennek jegyében sok olyan programunk szerveződik, ami nagyon emlékezetes tud lenni és nagyon nagy élmény is tud lenni mindannyiunknak. Kollégáknak, szülőknek és gyerekeknek egyaránt. Lesz például most egy bálunk is. De lesz egy gálaműsorunk is a Kodály Központban. Ez azért is érdekes, mert régi tanítványaink is részt vesznek benne. Köztük nagyon „neves" tanítványok is előfordulnak, Götcz Attila, Tillai Tímea és társaik. Így elmondhatjuk, hogy a rendezvény igencsak színvonalas lesz.

Ha megtehetné és rendelkezésre állnának anyagi források, illetve lehetőségek, akkor Ön min változtatna akár az intézmény, akár Dél-Megyer egészének vonatkozásában?

Természetesen az anyagi források mindig szűkösek, ötlettárunk kimeríthetetlen. Most is például a Magyar Kézilabda Szövetség, épp befejezi a kézilabda pályánk felújítását. Úgy gondolom, hogy ez is egy előrelépés. Ez nagyon hasznos lesz, mert már nagyon rossz állapotban volt a pálya. Ötleteink tehát vannak, csak mindig a megvalósítás az, amihez a segítség mindig jól jön.

Összefoglaló

A Dél-megyeri városrészben 34 interjú alapján készítettük el a célterületi elemzést. Az információgyűjtés során kíváncsiak voltunk az interjúalany helyi közérzetének minőségére, a közvetlen lakókörnyezetében való társadalmi mozgásokról alkotott véleményére, a változásokkal kapcsolatos elképzeléseire. Az interjúk a helyi véleményformálók érték- és problémaköreinek megismeréséhez, a cselekvési kedv irányainak feltérképezéséhez adtak támpontokat. Fontosnak tartottuk, hogy megszólítsuk azokat, akik munkájuk, szakmai kompetenciáik és társadalmi szerepvállalásuk alapján a helyi társadalmi változások kérdéskörében meghatározó információkkal és személyes meglátásokkal segíthetik a projekt sikeres megvalósulását. A válaszadás önkéntes volt.

A válaszok alapvetően három fő alapkérdés köré épültek. Az első szempont arra irányult, hogy mit jelent a pécsiség a válaszadó számára, és milyen megőrzendő értékeket tartanak fontosnak a városrészben. E kérdéskörben rendkívül szerteágazó visszacsatolások érkeztek, ugyanakkor jól kirajzolódott a város/városrész közösségi értékrendszere. Megemlítésre kerültek jelentős programok, közösségi színterek és egyéb, a polgárok mindennapjaiban jelentős momentumok.

A második szempont a városrészben fellelhető problémák megismerésére fókuszált. E kérdéskörben egyre szélesedő fókuszpontok kerültek meghatározásra. A válaszadók által megemlített témák a környezeti, gazdasági, intézményi, infrastrukturális és a közösségi életet jellemző állapotok köré épültek. A közösségi együttműködések korlátai és dilemmái mellett megjelentek a városképi kérdések, fenntarthatósági és közlekedési nehézségek is.

A harmadik aspektus a válaszadó személyes aktivitása, közösségi szerepvállalási hajlandóságának megismerése volt. E kérdéskörben is sokrétű válaszok érkeztek, melyek jellemzően az önkéntes munka, civil aktivitás, a személyes példamutatás, a saját tudás és tapasztalat megosztásának szándékára irányultak.

Az interjúk összesítését a stratégiai tervezéshez hasonló módon végeztük. A válaszadó által deklarált pozitívumokat értékek, erősségek, erőforrások kategóriába soroltuk, a szükséges változásokra irányuló negatívumokat, problémákat, hiányokat, gyengeségeket kihívásként és a jövőben megoldandó feladatként értelmeztük, a változásokhoz való hozzájárulást pedig olyan lehetőségként, mely a projektcélok-erőforrások kontextusában eszköz lehet a megvalósítandó fejlesztési folyamatok során. A válaszok súlyozása a válaszadók által szabadon kifejtett témakörök rangsorolása mentén történt, így a legtöbbször említett téma került a helyi programtervező munka középpontjába. Fontos megjegyeznünk, hogy *A helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában* című projekt közösségi események és folyamatok megvalósulását támogatja, tehát infrastrukturális beruházásokat nem. A felmérést követően elkészült városrészi cselekvési terv így az interjúk eredményeihez is kapcsolódott.

A városrészben nincs közösségi színtér, így a prioritást a köznevelési, oktatási intézmények munkatársai véleményének megismerése jelentette. A Dél Megyerre irányuló interjúkból kirajzolódott, hogy a közösségi színterek és kulturálódási szokások az Észak-kertvárosra és a Közép-megyeri területre tolódnak. A KÉK Ház, valamint az egykori Nevelési Központ és a köréjük szerveződő közösségi és kulturális programok szolgálják a helyi lakosok aktív szabadidős tevékenységét is.

Kirajzolódott pozitív fókuszpontok a Dél-megyeri városrészben

Az interjúkból kibontakozó, az interjúalanyok számára legfontosabb a helyi kötődést, mindennapi életet meghatározó pozitívumok a nyugodt környezetre és a közösségi programok elérhetőségére irányultak az alábbiak szerint:

- alapvetően nyugodt, csendes környezet;
- oktatási intézményi és kereskedelmi szempontból jól ellátott terület;
- zöld területek;
- a szomszédos városrészek, Észak Kertváros és Közép Megyer közösségi színtereinek közelségéből eredően a kulturális szolgáltatások megítélése jó;
- infrastrukturális fejlesztések;
- erős közösségi programok a köznevelési intézményekhez kapcsolódóan, jó szülői közösségek és választékos programkínálat.

Problémák, változásokra irányuló válaszok a Dél-megyeri városrészben

A változások iránti igények megfogalmazása jellemzően azokra a problémákra irányulnak, melyek az interjúalany mindennapjait negatívan befolyásoló tényezők, valamint a személyes érintettség okán a társas kapcsolatokat, közösségi tevékenységeket és a közvetlen társadalmi szerepvállalást befolyásoló nehézségek. A kialakult sorrendből is jól kirajzolódnak a közösségi életre ható összefüggések:

- kisközösségi programok hiánya;
- „panel-léttel” járó elszemélytelenedés problémái;
- helyi szabadtéri rendezvények hiánya;
- javítandó a közlekedés, az utak minőség és kevés a parkolóhelyek száma;
- fiatalok és az aktív felnőttek aktivizálásának hiánya;
- a helyi párbeszéd és együttműködések hiánya;
- kutyafuttató hiánya.

Személyes szerepvállalás lehetőségei

Az interjúalanyok személyes jövőbeni közreműködése jellemzően hasonlóan abban a társadalmi szerepvállalásban nyilvánul meg, amely a jelenben is meghatározza közösségi tevékenységeiket.

Fókuszpontok rangsora:

- társadalmi munka;
- önkéntesség;
- programszervezés.

A Dél-megyeri területek sajátossága, hogy a közösségi térrel nem rendelkező panelkörnyezetben nehéz a helyben élők széles körének megszólítása, és olyan események megfogalmazása, mely a helyi közösségek kialakítását, megerősítését segítheti. A bevonást célzó kisléptékű családi programok jellemzően az itteni oktatási intézmények köré formálódhatnak, melyben az aktív felnőtt korosztály mozgósítása jelent kihívást.

A „Helyi identitás és kohézió erősítése Pécs városában” című projekt célterületei

Belső városrész

A Belső városrész célterületet két településrész alkotja: a történelmi Belváros és a Siklósi külvárosnak nevezett városrész. E két terület tekinthető Pécs központjának. Északon az Aradi vértanúk útja, Kálvária utca, keleten az Ágoston tér, Majorossy utca, Lánc utca, Sport utca, Alsómalom utca, délen a Bacsó Béla utca, Somogyi Béla utca, Kálvin utca, nyugaton a Klimó utca, Rákóczi út és a Szabadság utca határolják.

Szigeti városrészek

A Szigeti városrészek célterületet két településrész alkotja: Szigeti külváros és Ispitaalja. A településrészt északról az Ifjúság útja, Alkotmány utca és Kodály Zoltán utca, keletről a Klimó utca, Rákóczi út, Szabadság utca, Kálvin utca, Alsómalom utca, Siklósi út, nyugatról a Kürt utca, Tüzér utca, délről pedig vasútvonal határolja.

Uránváros

Az Uránváros célterületet 3 városrész alkotja: Uránváros, Kovácstelep és Szigeti-tanya. Északról a 6-os út, nyugatról a Tüzér utca, délről a Pécsi-víz és a Nyugati ipari út és a Magyarürögi-vízfolyás határolja.

Nyugati városrészek

A Nyugati városrészek célterület keleti határát a Magyarürögi út és vízfolyás jelenti, déli végpontját a Pécs-Budapest vasútvonal határozza meg és a 6-os út, északról a Mecsek lankái jelentik terjeszkedésének korlátját, míg nyugati vége a város közigazgatási határa. A célterületet a következő városrészek alkotják az ITS meghatározása alapján: Újmecsekalja, Rácváros, Szentkút, Kismélyvölgy, Ürög, Szentmiklós, Patacs, Zsebedomb, Fogadó, Bolgárkert, Nyugati ipari út.

Nyugat-Mecsek

A területet nyugaton a Magyarürögi vízfolyás, délen a Szigeti út és a Kürt utca, Ifjúság útja, Alkotmány utca és a Kodály Zoltán utca, keleten a Bartók Béla utca, Bárány út, Erdész utca határolja, míg északon a Mecsek lankái jelentik terjeszkedésének korlátját. A célterületet Deindol, Donátus, Makár, Csoronika, Bálics, Szkókó és Rókusdomb településrészek alkotják.

Közép-Mecsek

A területet nyugaton a Bartók Béla utca, Bárány út, Erdész utca, délen az Aradi vértanúk útja, Kálvária utca, Majorossy utca, Ágoston tér, Ady Endre utca, Hársfa út határolja, keleti végpontját a Rákos Lajos, Gödör utca jelentik, északi kiterjedését pedig a Misina, Tubes és a Lapis határozzák meg. A célterületet Mecsekoldal, Havihegy, Piricsizma, Gyükés és Rigóder településrészek alkotják.

Kelet-Mecsek

A területet nyugaton az Engel utca határolja, nyugati végeit a Rákos Lajos utca, Gödör utca, Karolina külfejtés,

Gesztenyés utca jelenti, északon a Kénes út, Komlói út szegélyezi, északi és keleti vége a város közigazgatási határa, délen a 6-os út határolja. A célterületet Pécsbánya, Szabolcs, Szabolcsi zártkert, Meszes és Diós városrészek alkotják.

Kelet-Pécs

A Kelet-Pécs célterületet északon az Ady Endre utca, Hársfa út, Engel utca és a 6-os út határolja, keleten Pécs közigazgatási határáig terjed a városrész, délen az 57-es út, nyugaton az Árpádi-árok, Faiskola utca, Siklósi út, Somogyi Béla utca, Bacsó Béla utca, a Sport utca és Lánc utca határolja. A célterületet több településrész alkotja: Budaiváros, Budai külváros, Kisbalokány, Basamalom, Gyárváros, Üszög, Üszögi tározó-major, Balokány, Tüskésrét, Újhegy. A célterület térszerkezete rendkívül eklektikus. Belvárosi, sűrűn beépített, családi házas külvárosi és falusi jellegű főleg lakóövezetek, valamint a zöldfolyosó részét képező szolgáltató területek, továbbá barnamezős és iparterületek tarkítják a képet.

Somogy-Vasas-Hird

A területet különálló településrészek alkotják, melyek szervesen nem tartoznak Pécs városszövetébe: Józsefháza, István-akna, Rücker-akna, Somogy, Vasas, Hird, Flóriántelep, Petőfi-akna, M utca, Murom és Árpádtető.

Észak-Kertváros

A területet északon a Kálvin utca és a vasútvonal, keleten a Siklósi út, Árpádi-árok, Faiskola utca, Fésűs utca, Málomi út, délen a Maléter Pál út és a Málomi-árok, nyugaton a Megyeri út, Garázs utca határolja, valamint nyugati végei a város közigazgatási határát is jelentik egyben. A célterületet Kertváros, Észak-Megyer és Füzes alkotják.

Közép-Megyer

A területet Megyer központja alkotja. Északon a Maléter Pál út, nyugaton és délen a Nagy Imre út, keleten a Siklósi út határolja. A célterület kialakításra vonatkozó előírásnak eleget téve a területhez tartozik a Boros István utca és a Littke József utca lakótömbjei is.

Dél-Megyer

A területet Megyer-déli része alkotja. Északon és keleten a Nagy Imre út és a Málomi-árok, keleten és délen a Tildy Zoltán utca, Felső utca határolja, nyugati végei Pécs közigazgatási határát jelentik.

Déli városrészek

A városrész keleti, déli és nyugati határa egyben a város közigazgatási határa is, északon a Nagy Imre út és a Málomi-árok választja el Megyer többi részétől. A Déli városrészek célterületet Málom, Postavölgy, Árpádváros, Nagyárpád, Köztemető, Péterpuszta, Déli gazdasági terület, Rózsadomb alkotják.

Pécs

SIGILL. LIBER. ET REG. CIVITATIS OLIMQUE ECCLESIEN.
I.H.M.T.

PÉCSI
KÖZÖSSÉGEK

DÉL-MEGYER

XII.

PÉCSI
KÖZÖSSÉGEK